

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

צ"ו

שנה ב'

פרשת בהר בחוקותי

תשפ"ה

שאלות ותשובות

בעת סעודת פסח שני תשפ"ה

שיעור ליל שישי

פר' בחוקותי תשפ"ב

דברים שנאמרו אחרי
לימוד הדף גמרא

פסח שני תשפ"ה

בעיה"ק ירושלים

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

שאלות ותשובות בעת סעודת פסח שני תשפ"ה

בכינוס אנשי שלומינו בירושלים עיר הקודש עם ראש הישיבה שליט"א

ראה את המציאות שאנשים לא מסוגלים לשבת שעה ולהתבודד, אחרי שאנשים כל כך טרודים ועוברים עליהם מה שעובר, לכן ביקש מוהרא"ש שידברו לכל הפחות חמש דקות עם השם, ואחרי זה ראה שאף זה הרבה, ולכן אנחנו אומרים לאנשים לכל אחד כפי בחינתו, ובפרט בעת תחילת ההתקרבות, שמאוד קשה להתבודד הרבה זמן, אומרים להם שיקחו שלש דקות ביום לדבר זה, דקה אחת שיודו להקב"ה, ודקה אחת לפייס את הקב"ה ולהתוודות, ודקה אחת לבקש כל הבקשות.

וכל זה אומרים לאנשים היום, רק בגלל הקטנות הדעת שיש היום לאנשים, ורוצים על ידי זה לקרב אותם עוד יותר ועוד יותר אל ד', אבל אין ספק שצריך שהאדם יבטל את עצמו לגמרי אל ד', אבל בהתחלה לוקחים טעימה קטנה של שלש דקות ביום, כשיהודי פותח חנות הוא נותן לאנשים טעימות, שלש הדקות האלו הן טעימה, אבל כשיעברו הימים והשבועות ולפעמים אפילו שנים, האדם זוכה שהוא כל היום מתבודד ומבטל את עצמו לגמרי אל ד'.

ש. אברך שאל שאלה כזאת, מה אני יכול לעשות כשאני מרגיש הכרת הטוב מרובה לראש ישיבה, אחרי שראש הישיבה הפך לי את חיי מקצה לקצה, וקיבלתי טעם אחר בחיים, איך אני יכול להחזיר משהו הכרת הטוב לראש הישיבה?

ש. השבוע בעצמו אמונה כתב לנו ראש הישיבה שצריך בעת ההתבודדות להקדיש שלש דקות, דקה אחת להודאה, דקה אחת לוידוי ותשובה ומחילה, ודקה אחת לבקשה על העתיד, וראש הישיבה אומר לנו שבעת ההתבודדות אנחנו צריכים להיבטל לגמרי אל ד', מתי עושים דבר זה בעת ההתבודדות?

ת. שלום עליכם, זכיה גדולה ושמחה גדולה היא לי להיפגש עם אנשי שלומינו כאן בארץ ישראל, בעזרת השם נדבר עוד מעט כמה מילים, וכעת ננסה לענות קצת על השאלות שנשלחו על ידי אנשי שלומינו, בדרך כלל כשעושים היום 'שאלות ותשובות', מראים קודם את השאלות לנשאל, אבל כאן לא הראו לי את השאלות, לכן אני מבקש מהקב"ה שאוכל להשיב כראוי, אני מבקש שיהיה שקט, אני לא רגיל באמריקה לדבר כשאחרים מדברים בזמן זה

בוודאי ובוודאי רצה רבינו שנדבר כל היום אל ד', ונשתבטל לגמרי אל ד', 24 שעות ביום, אבל אמר רבינו שהוא רואה שהוא לא מצליח להכניס את זה אצל אנשי שלומינו, לכן הוא מבקש שכל אחד יקבע זמן קבוע ביום, לכל הפחות שעה אחת ביום, ובזמן הזה לדבר עם ד' ולהתבטל אל ד', ובכל דור ודור קמים צדיקים שרק רוצים להכניס יותר ויותר את הקב"ה בעולם, וכשהגיע מוהרא"ש והוא

קנאת המלאכים, תסתכלו בזמירות מוהרא"ש, מוהרא"ש כותב שם על קנאת המלאכים, יהודי יושב בביתו כמו מלך, וכל המלאכים מסביב מקנאים בו, הרי כל הבית מלא במלאכים, כל אחד מבני הבית הגיע הביתה עם שני מלאכים, והמלאכים כל כך מקנאים ורק רוצים להפיל אותו בכעס, שיצעק משהו על אחד הילדים או על אשתו, באמצע השבוע יותר קשה למלאכים להפיל את האדם, כי באמצע השבוע האדם לא כל כך רציני, אבל בשבת האנשים רציניים, והם יכולים לחשוב שכל הצעקות האלו הם מצד הקדושה, רבינו קורא לזה בתורה הראשונה בליקוטי מוהר"ן, המלאך הלבן, זה שיושב בבגדי לבן עם כיפה לבנה, שצועק, נו נו, לא מדברים עכשיו, נו תשב כבר, נו אל תדפוק על השולחן, המלאכים רק רוצים לקחת את האבא ולהפיל אותו.

אם חבר שלך צעק על ילדיו, אספר לך מה החבר שלי עשה, הוא התחיל מחדש, זה הדבר הגדול שקיבלנו מרבינו, לא משנה איפה רבינו מוצא אותך, הוא לוקח אותך משם ונותן לך עצה להיות יהודי ירא שמים.

ש. אברך שואל כך, מה אני יכול לעשות שלא יוצא לי לדבר עם ראש הישיבה משנה לשנה, ואני רוצה קשר עם ראש הישיבה, מה עושים?

ת. עם השכל והעצות שמוהרא"ש נותן לנו, אפשר להחזיק קשר, ברגע שמקשיבים לשיעורים וקוראים את המכתבים, כמעט שאין מה לשאול ויודעים בדיוק לעשות, לפעמים צריך לשאול, אבל רובא דרובא דברים הוא יודע בדיוק מה לעשות, בכל יום ובכל שעה, ככה היה לנו אצל מוהרא"ש, היה שיעור אחד בשבוע, בליל שישי, וקיבלנו בשיעור זה תשובה לכל השאלות והספיקות, כמוכן למדנו את המכתבים של מוהרא"ש והיה לנו שיעורים בספרי רבינו, זה היה הקשר היחיד שלנו עם מוהרא"ש.

ת. כשהיו שואלים שאלה זו את מוהרא"ש, מה אפשר להחזיר למוהרא"ש אחרי ששינה לנו את החיים, היה מוהרא"ש עונה שיעשו את מה שהוא עשה לרבינו אחרי שרבינו שינה לו את החיים, הוא יצא לזעוק לכל העולם שיש רבי שיכול לתת חיים, שיכול לשנות את החיים, מוהרא"ש מצא את ספרי רבינו ששינה לו את חיו, ולכן התחיל להדפיס את ספרי רבינו ולהפיץ אותם על פני תבל, ועשה כל מה שרק היה בידו כדי שכל יהודי ידע מהעצות של רבינו, מוהרא"ש כותב במכתבים, אם יש לך הכרת הטוב, תעשה גם אתה משהו למען האחר, תקרב גם אותו להקב"ה.

ובאופן פרטי אם רוצים לעשות משהו, אפשר להזכיר אותי בתפילות, יש מכתב מרבינו לאנשי שלומינו [בעלים לתרופה] ומבקש שיתפללו עליו, רבינו כותב שניזכר איך היינו כשהתקרבנו ומה רבינו עשה איתנו. כשהיינו מתפללים על מוהרא"ש שיבריא גם התפללנו כך, אמרנו להקב"ה, רבש"ע מי גרם לנו לדבר איתך, ומי גורם לנו ללמוד, ומי נתן לנו חיים טובים בבית, צריך להזכיר את החסדים להקב"ה.

ש. אברך שואל שאלה, ראש הישיבה נותן לנו עצות כל כך טובות על שלום בית, ובפרט על עריכת סעודת שבת יפה, הוא שואל: מה לעשות אם הגעתי הביתה, וכן התחלתי לצעוק בבית, איך אני יכול כעת להפוך את הכל ולעשות סעודה יפה? חבר שאל.

ת. חבר שאל... אני יכול לספר לך מה אני עשיתי השבוע, כבר מיום חמישי התפללתי להקב"ה שאני רוצה שיהיו לי סעודות יפות בשבת, אבל איפשהו בתחילת ליל שבת כן הערתי משהו לאחד הילדים, ומיד התבודדתי וחשבתי שלא הייתי צריך לעשות את זה, ומיד שיניתי את הכל והתחלתי לדבר יפה.

מוהרא"ש כותב שבילל שבת יש

יגיד לו: וואו, בא ניתן לך צביטה בלחי, הוא רק אמר לו להמשיך, נו.

הקשר הוא ללמוד את הספרים ולקיים את העצות, אפשר גם לכתוב מכתבים, עם מכתב אפשר גם להיות בקשר, גם אם לא מקבלים תשובה, קוראים את המכתב.

ש. ראש הישיבה אומר שאבא הוא לא חבר של הילד שלו, אבל מצד שני ראש הישיבה גם אומר שלאבא צריך להיות קשר טוב עם הילד שלו, איפה הגבול של שני הדברים האלו?

ת. לאבא ובן צריך להיות קשר בריא ביניהם, קשר בריא הכוונה שמדברים עם הילד ומשוחחים איתו, אבל לא מתווכחים איתו, ילד לפני שהוא נהיה מחונך, הוא אומר לאבא שלו, אבל אבא איך אתה אומר ככה הרי ככה וכו', אסור לאבא להיכנס איתו לויכוח, אבל אבא פעם אמרת אחרת, אבל אבא פעם עשית ככה, לא עונים לו, מסתכלים עליו עם העיניים שיבין שהוא לא הבר פלוגתא של האבא, יורדים כמובן אליו להבין אותו, ולהבין את מה שעובר עליו, אבל כשמגיע לענייני דרך ארץ, צריך להיזהר שהקשר יהיה בריא, רבינו אמר שמאוד טוב לילדים שלא יתחברו איתם יותר מדי [זיך נישט טשעפטשענען מיט איהם].

מספרים לילדים סיפורים, מספרים להם חדשות, מדברים איתם דברים שמעניינים אותם, ואם הוא מתחיל עם שאלות, אבל אבא למה אתה עושה וכו', ורואים שהוא לא באמת שואל כי הוא רוצה לדעת, אלא להתווכח ולהוכיח, צריך מאוד להיזהר מזה, חינוך הבנים זה נושא מאוד חשוב וארוך, אנחנו צריכים לדבר על זה דרשה שלימה לעצמה, בעזרת השם ניתן שיחה שלימה על זה כאן בארץ ישראל, חינוך הבנים היא עבודה קשה, ואנשים מאוד עצלנים, ולכן הם מוותרים ונותנים לילדים

יש מכתב ב'אשר בנחל', מוהרא"ש כותב למישהו: בשעת הריקודין אחרי קידוש לבנה רצית להחזיק בידיים שלי, אני רוצה להגיד לך שאם אתה רוצה להחזיק בידיים שלי, תלמד את המכתבים שלי, מה אעשה אם יש עשר בחורים שרוצים להחזיק בידיי, אצטרך לרקוד חמש סיבובים? בכל פעם להחזיק 2 בחורים בשתי ידיי, ומה אעשה אם יש מאה בחורים, או אלף בחורים כמו שיהיה עוד מעט, עוד מעט יהיו כאן בארץ ישראל הרבה ישיבות וכולם ישבו ויגרסו משניות ויתבודדו, החלום של מוהרא"ש יתממש, עכשיו אנחנו מניחים את הגרעינים ובעז"ה עוד מעט יהיו דברים טובים, והעצה היא להחזיק בספרי מוהרא"ש, אם רוצים קשר, מספיק השכל שיוצא מהספרים ומהמכתבים, לא צריך יותר.

עד שפתחתי את הישיבה, לא זכיתי לדבר בכלל עם מוהרא"ש, הייתי מגיע לשיעור והיינו עוברים והוא היה אומר רק גוט שבת, כל כך רציתי להגיד משהו, רק התחלתי להגיד הוא מיד אומר לי 'בשורות טובות, בשורות טובות', אם היה לי להגיד משהו מהבית, הוא היה אומר לי, תגרס הרבה משניות בשורות טובות, היה פחד נורא, רק אחרי זה כשפתחתי את הישיבה הוא ידע שזה יהיה משהו לדורות ולכן התחיל ללמד אותי דברים, אבל קודם לכן היה רק: תגרס הרבה משניות בשורות טובות.

יש כאן אברך בירושלים, היום הוא משפיע גדול, כשהוא היה בחור הוא הסתובב אצל מוהרא"ש, מוהרא"ש קירב אותו וחיתן אותו, הוא אמר לי פעם שהוא הלך ממוהרא"ש כי מוהרא"ש העליב אותו, שאלתי אותו מה קרה, הוא אמר לי שהוא הלך להגיד למוהרא"ש שכבר שלש שנים שהוא גורס כל יום ויום ח"י פרקים משניות, ומוהרא"ש אמר לו, תמשיך להגיד הלאה, הוא היה בטוח שמוהרא"ש

רבינו, ומבקש מהקב"ה שהוא יוכל לתת את החינוך של רבינו לילדים שלו, בוודאי ובוודאי שהוא מקורב ושהוא מקושר.

צריך הרבה להתפלל על כך, אסור להתיימשך מזה, ואסור להישבר מזה, כשאני התקרבותי למוהרא"ש לא היה לנו מוסדות, הקב"ה ריחם עלינו ומוהרא"ש אמר לי לפתוח את הישיבה, והתחילה מחלוקת גדולה, וזרקו את הילדים שלי מהמוסדות, קודם ניסיתי לפנות למוסד אחד שיקחו את הילדים שלי, והם סירבו, כי אני עבריין גדול כי יש לי ישיבה שגורסים שם משניות, הם אמרו שלא מתערכים וכו', החלטתי שאני לא הולך לבקש בעוד מוסד, אני לא הולך להפוך לליצן העיר, הקב"ה עזר לנו ונכנסנו למוהרא"ש ואמרנו לו שפותחים תלמוד תורה, ואחרי תקופה פתחנו בית פיגא לבקשת מוהרא"ש, נסים גדולים וחסדים גדולים היו לנו, אבל אי אפשר להגיד שמי שלא שולח את ילדיו למוסד לא מקורב, צריך להתפלל על כך.

לפעמים יכול להיות אברך ששולח את ילדיו למוסדות, והוא נוסע לאומאן, אבל הוא לא מבקש מהקב"ה שהוא רוצה שייכות וקשר עם הצדיק, ולהיות מקורב לרבינו, יכול להיות שהוא לא מקורב, היה פעם בראש השנה שקבוצה שלימה יצאה לדרך ולא הגיעו לאומאן לראש השנה, הם נתקעו בדרך, ומוהרא"ש אמר אז, שקבוצה זו נמצאת אצל רבינו בראש השנה, כי הם כוספים ומתגעגעים וכל כך רוצים להיות אצל רבינו, צריך להתקרב מחדש אחרי שכבר שנים מקורבים.

זה שאלה יפה מאוד, גם חבר שא?

ש. ראש הישיבה אומר, שהרה"ק מסאטמאר זי"ע אמר שמטרת הקמת בית ספר לבנות זה רק כדי לתת להם מקום איפה להעביר את היום, ולא כדי ללמוד אומנות או את מפות

לעשות מה שרוצים, צריך לדבר עם הילד ולשוחח איתו ולספר לו דברים, ואפילו לשחק איתם משחקים, בערב אני הרבה משחק עם הילדים הגדולים, כרטיסים ומספרים, אבל הם יודעים שבאמצע אני אומר ללכת לישון ולא מתוככים, ושחייבים לציית.

אבא הוא כמו מלמד, מוהרא"ש היה אומר שמלמד טוב הוא מי שיודע לרדת לרמה של הילדים, ולשבת איתם על הריצפה ולשחק איתם לגו, אבל עדיין הוא יכול להישאר מלמד, ברגע שהוא אומר לאסוף את המשחק, תוך עשר שניות הכל אסוף, אם הוא כבר צריך לצעוק זה סימן שחסר כאן משהו, צריך לשחק איתם אבל שיהיה דרך ארץ.

צריך הרבה להתפלל על זה, להרבות בתפילה.

ש. אברך שואל, בינתיים מאוד קשה לי לשלוח את הילדים למוסדות היכל הקדוש, בפרט לאשתי זה מאוד קשה, האם זה אומר שאני לא מספיק מקורב?

ת. ההתקרבות לרבינו היא על ידי שמאמינים ברבינו, ואם מישוהו לא יכול לנסוע כעת לאומאן, אף שרבינו אמר שחייבים לבוא, אבל הוא לא יכול כרגע, אולי יש אנשים שאומרים הוא לא רוצה וזה לא שהוא לא יכול, אבל כך המעשה, כרגע הוא לא יכול לנסוע, כל הבית תתפרק אם הוא יסע, וכי אם הוא לא מגיע זה נחשב שהוא לא מקורב לרבינו, הרי הוא מקורב ומקושר בזה שהוא אוהב את הצדיק, והוא מבקש מהקב"ה שהוא יוכל לקיים את כל מה שהצדיק אומר, ואף מי שהוא מאוד מאוד רחוק, ועדיין לא מקיים אף עצה מהצדיק, אבל כל עוד שהוא מאמין בדברי רבינו, ומאמין בצדיק, והוא מבקש מהקב"ה שיזכה לקיים את כל דברי

להוציא את אחת הבנות לזמן הזה, ולא היה שום מטרה שהילדה תבוא לבלות או לטייל, אלא רק לעזור לסבתא, לקלף ירקות ולבדוק ביצים, ואמרו בבית ספר שאם היא תיסע יורקו אותה, ואמא שלי עברה לבית ספר ואמרה שבוודאי צריך לעשות תקנה כזאת, שזורקים בחורה שנוסעת לחופש, שלא יסעו סתם לפלורידה וכו', אבל צריך לדעת מה המטרה של הבית ספר, אם צריך לעזור לסבתא יש דיני קדימה.

אצלינו בארה"ב אין בית ספר לבנות בכיתות הגבוהות ביום שישי, כי הן צריכות לעזור בבית, ואצל הקטנות יש בית ספר כי הן מפריעות בבית לנקות לשבת, ואז מתחיל ויכוח על הבנות בכיתות הבינוניות, יש משפחות שחייבות את הבת, כי היא הגדולה בבית והיא עושה את כל השבת, ויש כאלו שאומרים לי תחזיק לי את הבת במוסד, היא רק מפריעה, ולכן קבענו שבכיתה הזאת כולן צריכות לבוא, אבל כל מי שצריכה עזרה, מגיעה לדבר עם המנהלת, ומעלימים עין על זה שהבת שלה מחסירה כל יום שישי.

אבל חייבים לעשות לימודים בבית ספר, כי אי אפשר להחזיק ילדים מתשע עד חמש אם לא יעשו להם משהו מעניין, הם ישברו את הקירות, כמובן שהמטרה היא שיהיה להם מקום להעביר את היום ולשמוע דיבורי יראת שמים, אני מקווה שעניתי על השאלה, אם הבנתי נכון את השאלה.

ש. אברך שואל שאלה כזאת: אני שולח את ילדיי למוסד כי אני רוצה שהבן שלי יהיה תלמיד של הראש ישיבה, וכי הראש ישיבה מכיר כל תלמיד בפרטיות, הוא רוצה שראש הישיבה יהיה המחנך של הילדים שלו, והרי הראש ישיבה לא נמצא כאן בארץ ישראל.

העולם או כדי לדעת כמה שערות יש לחתול באפריקה, האם בגלל זה הבנות לא צריכות להגיע לבית ספר בזמן, הרי בין כה כל הבית ספר זה רק להעביר את היום, אולי אפשר לבוא מתי שרוצים.

ת. חס ושלום, כל מקום צריך להתנהל עם סדר, וכדי להחזיק כיתה עם ילדים חייבים לתת להם לימודים, אם לא נותנים להם לימודים יתחילו ענייני חוצפה ועזות, המימרא הזאת של הרה"ק מסאטמאר נאמרה בעיקר למורות, שהרבה פעמים יש להן אכזבה גדולה מאחת הבנות, שהיא סתם מגיעה והולכת ולא רואים שום התקדמות בשום נושא, והמורה שואלת את עצמה מה אני צריכה בכלל להשקיע בה כוחות, ואז היא צריכה להיזכר מהמימרא הזאת, בוודאי שצריך לבקש מהילדים לבוא בזמן, אבל אם יש בת אחת שהיא מאחרת ומגיעה מתי שהיא רוצה, לפחות מתי שהיא מגיעה תכניסי בה את הדברים החשובים לחיים, אהבה להקב"ה, אהבה למצוות, אהבה לצניעות, ללמד אותה מידות טובות ויראת שמים, כל שאר הדברים זה רק להעביר את הזמן.

אבל המימרא הזאת של הרה"ק מסאטמאר נאמרה רק כדי לחזק את המורות, שלא ישכחו שיש כאן נפשות, ושלא יתבעו מהם דברים שלא יכולים לעמוד בהם, ושלא ישכחו שיש כאן משפחה שלימה מאחורי כל בת ובת, ואף אם היא לא הצליחה ללמוד את הלימוד שלומדים בבית ספר לא קרה כלום.

והמימרא הזאת גם מיועדת למנהלת שלפעמים יש בת שהיא צריכה יותר לעזור בבית או לעזור לסבתא שלה, והיא צריכה לדעת סדרי עדיפות, למשל ההורים שלי היו נוסעים יחד עם סבא וסבתא שלי למירון לכל שנה לכמה שבועות, ואמא שלי תמיד ביקשה מהבית ספר שהיא רוצה

אתה מכיר אנשים שכבר עצרו הוראת קבע, בינתיים נותנים את הצדקה כאן, וכל עוד שמתאפשר ממשיכים, אף אחד לא מכריח את אף אחד, ברגע שהאברך ירגיש שהוא לא יכול והוא נכנס מזה לחובות הוא יעצור את זה.

באמריקה זה הולך בעיקר עם כרטיסי אשראי, ובהתחלה ביקשתי מגבאי הצדקה בקהילה, שאני לא מסכים שאברכים יתחייבו התחייבויות בכרטיס אשראי כשאין להם כסף, שלא יתרגלו לחיות בצורה כזאת, ואז הגיע אלי אחד הגבאים, שמנהל את קמפיין אנשי חיל, והוא הראה לי את הרשימה, ועברנו שם אחרי שם, שכל האברכים האלו שלא רציתי שיקח מהם את האשראי, וראינו שכל אלו בין כה יש להם כמה כרטיסי אשראי ומבזבזים כסף על שטויות והבלים, ואם כן מה הועילו חכמים בתקנתם, אם כבר עושים כרטיסי אשראי, ועם הכסף הזה בונים ארמונות של הבל, הרי הוא היה יכול בכרטיס אשראי להתחייב לבניית תלמוד תורה ולבניית מקווה טהרה, ולכן אמרתי לו שאני חוזר בך, והוא יכול לקחת התחייבויות מכרטיס אשראי.

ש. אברך שואל: מה לעשות כשאשתי שמעה המון לשון הרע נגד היכל הקודש, ויש בה המון ארס נגד היכל הקודש, ואני לא יכול לדבר מילה מהיכל הקודש, מה היא הדרך הנכונה להתנהל בבית?

ת. אמרת שאברך שואל מה לעשות שאשתי אכולה נגד היכל הקודש ואי אפשר לדבר איתה מילה על היכל הקודש, ואני אוסיף, אשה שואלת מה לעשות שכל החיים שלי זה היכל הקודש ובעלי אכול לגמרי נגד היכל הקודש, כי הוא שמע לשון הרע ולא רוצה לשמוע מהיכל הקודש, התשובה לשניהם היא, לא לדבר מזה ולא לדחוף את זה, להתנהל

ת. ברוך השם שבינתיים אני מכיר כל תלמיד ותלמיד, ואת כל אחד אני מכיר על שמו, ועל כל תלמיד ותלמיד אני מתפלל להקב"ה על הצלחתו, אני מכיר כל ילד בתלמוד תורה וכל בת בבית ספר וכל בחור בישיבה, ד' יתן לי כוחות הלאה, התלמידים חקוקים בליבי לטוב כל הימים. זה לשון של הספר הקדוש אשר בנחל.

ש. כאן בארץ ישראל נהוג שנותנים צדקה על ידי 'הוראת קבע', חותמים לבנק שיצא משם תשלום חודשי כל חודש, כך גם עושים במוסדות התורה על שכר לימוד, ובתור גבאי של בית כנסת יש אברכים שאומרים שהם לא יכולים להשתתף בהוצאות הבית מדרש, כי לפי הלימודים של ראש הישיבה הם מבינים שאסור לחתום ולהתחייב הוראות קבע, האברכים שואלים מה באמת נכון לעשות?

ת. כל בית מדרש צריך להיות ממומן על ידי מתפללי בית המדרש, וכל מוסד צריך להיות ממומן על ידי ההורים ששולחים את הילדים למוסדות, ואם החור גדול מדי, צריכים האברכים מתפללי בית המדרש לתת את הצדקה שלהם לבית כנסת שלהם, וכך ההורים שיש להם ילדים במוסד צריכים לתת את הצדקה למוסד ששם הם שולחים את ילדיהם, ולכן אין שום בעיה לחתום על הוראת קבע, ולא צריך להגיד בלי נדר, כי עושים גילוי דעת שכל התחייבות הוא בלי נדר, אני לא רואה כאן שום סתירה ללימודים של ראש הישיבה.

יהודי חייב לתת צדקה, וכל ההתחייבויות הן בלי נדר, מי שלא יכול לתת יודע שאפשר לנתק את ההוראת קבע, מי שאין לו לשלם לא יכניס אותו למאסר, אני לא כל כך מבין את השאלה, הרי אפשר לעצור את ההתחייבות מתי שרוצים, הרי

את אף אחד בכוח.

כשהולכים להפצה, אל תגידו שיבואו לכאן, הם לא צריכים ללכת מהחסידות שלהם, שילמדו את הקונטרס ויקחו את העצות, וימשיכו בדרכם.

ש. אבא שואל, הבן שלי יושן עד אמצע היום, וכשאני מעיר אותו הוא מתעצבן וצועק, מה הדרך להעיר אותו בנעימות, או אולי אפשר להשאיר אותו כך וזהו? חבר שאל.

ת. השאלה היא מתי האבא התחיל לשאול את השאלות האלו, ומתי התחיל להעיר את הילדים שלו, האם האבא רק עכשיו התקרב ויש לו בחור מבוגר בבית, וכעת האבא החליט שהוא חייב להעיר אותו, אם ככה זה באמת שאלה קשה.

אני רוצה לענות בעיקר להורים שיש להם ילדים קטנים, אם תחנך אותם בגיל קטן, לא יהיו לכם את השאלות כשיתבגרו ויהיו בחורים גדולים, הם לא יצעקו עליך 'תעזוב אותי' 'לך מכאן', כשלא אומרים לילדים מה לעשות, פתאום מוצאים בחור גדול בבית שצועק על האבא, ואז אסור לחנך ביד חזקה, צריך ללבוש כפפות עדינות ולדבר עם הילד מאוד בעדינות כדי לא לאבד אותו לגמרי, אבל מי שבונה את הבית מלכתחילה בצורה בריאה, ומחנך את הילדים מתי הולכים לישון ומתי קמים, לא שואלים אותם, ואז זוכים שכשהילד מתגבר הוא לא יענה בחזרה ולא יצעק על אביו.

אבל זה בטוח שהאבא צריך להעיר את ילדיו, ואסור לו להשאיר אותם במיטה, אסור לאבא לצאת מהבית כשהבן שלו יושן, אני רואה את זה אצלינו באמריקה, כי אני רציתי שיהיה לי מנין מוקדם בשבת בבוקר, להתחיל להתפלל בזמן, לכן אני מוסר שיחות לפני התפילה, ואלו שיחות

עם העצות לעצמינו, ולחיות עם העצות לעצמינו, ואחרי תקופה קצרה יראו פלאים איך שהכל מתהפך לטובה, אם דוחפים בכח רק מחזירים יותר.

והיה מקובל אצלינו כשהיינו אצל מוהרא"ש, שכל ההפצה שלנו היא לא להביא אנשים למוהרא"ש אלא לעצות של רבינו, אני יכול לספר לכם מה היה איתי בתחילת ההתקרבות, סיפור שכמעט גרם לי לעזוב את מוהרא"ש לגמרי, נכנסתי לבית כנסת של מוהרא"ש בויליאמסבורג, עוד לא ראיתי אף פעם את מוהרא"ש, המח שלי עוד לא היה מוכן לנסוע לבארא פארק לשיעור של מוהרא"ש, ואברך אחד תופס אותי וסוחב אותי לתוך רכב, וצועק לי, בא, נוסעים לצדיק, נוסעים לצדיק, היה חסר כחוט השערה שאני יגיד לו, אני סיימתי עם כל המקום הזה, אני לא יודע בדיוק למה, אבל אני לא יכולתי לקבל את המילים האלו, כי במקום שאני גדלתי לימדו אותי שבדור הזה אין צדיקים, פעם היו צדיקים, ולא יכולתי לשמוע את המילים, 'בא נסע לצדיק', אם היה אומר לי בוא ניסע ליהודי שנותן עצות טובות, אולי הייתי נכנס לרכב שלו, אבל כשאמר לי בוא לצדיק יהיה שם תיקונים גדולים, כמעט עזבתי את הכל, אמרתי לו שאני חייב להיות בבית, רק אחרי חצי שנה שהתפללתי בבית כנסת בויליאמסבורג, התחלתי לנסוע לשיעורים בבארא פארק.

אני חייב לדבר בעמידה, כי נראה לי שבקצה האברכים לא שומעים, אני רואה שזה מעשה של תפילה [שהם ביקשו שידברו בעמידה], בכל שבוע יוצא כאן הרבה גליונות ויוצא קונטרס של מכתבים, תביא את זה הביתה, ותשים על השולחן ואל תגיד מילה, אחרי כמה חודשים תראה איך שכל הבית מתחיל לחיות עם רבינו, ואותו דבר עושים הן כשהבעל לא רוצה לשמוע מהיכל הקודש והן אם זה האשה שלא רוצה לשמוע, אבל אי אפשר לדחוף

זוה מגיע מרבינו יש לזה השפעה מאוד חזקה, אנשים שואלים את המקורבים, למה אתם צריכים ללכת מהמסורה ולמצוא דרך אחר, הרי גם אצלנו מדברים מתורה ומתפילה וכל הדברים האלו, ואז שואלים בחזרה, נו, אם ככה אז לא הלכתי מהמסורה, אלו אותם דיבורים, אבל האמת היא שאותם דיבורים יש לרבינו את הכח שאין לאחרים.

תיכנס עכשיו בפסח שני לכל בית כנסת בעולם, ומה תשמע שם, תשמע את אותם הדיבורים כמו כאן, הצעקה של למה ניגרע וכו', ובכל זאת רק לצדיק האמת יש את הכח להרים כל נשמה ונשמה ולקרב להשי"ת, ובדרך השם שעם הזמן לאט לאט נכנס רבינו יותר ויותר בעולם

אחריות גדולה מוטלת עלינו להכניס יותר את שמו של רבינו בעולם, ואת העצות הטובות שלו, חוץ מזה שמניחים גליונות וכרטיסים ושאר ענייני הפצה, צריך להתנהג כראוי, עם מידות טובות, שכל אחד יראה איך חסיד ברסלב מתנהג, אחד הדברים הכי יפים שהיה לי, היה כאן היום, הגיעו כאן אברכים והם הגיעו יחד עם חמיהם, הם רוצים לראות איפה החתן מסתובב, איך הוא כל כך עדין ומתנהג כל כך יפה, הוא לומד ומתפלל והוא נורמלי, הוא מכבד את חמיו, מתאים לו להוריד את הזבל, הוא לא מתווכח עם ההורים, לצערינו כבר היו כמה כיתות שביזו ולכלכו את שמו של רבינו, אני לא רוצה לדבר על זה, אבל מוהרא"ש הגיע וקידש את שמו של רבינו, חסיד ברסלב חי יפה ולא מתגרש, פעם אמרו שכל חסידי ברסלב הם גרושים ופרודים ורבים עם כולם, לכן היה פחד גדול מזה שמישהו נהיה חסיד ברסלב, מוהרא"ש הגיע ועשה את ההתקרבות לדבר יפה, מכבדים את ההורים, ואת האשה, ואת ההורים שלה.

אולי אתם יכולים לעשות את הכתר

מעניינות עם ציבור קטן, ולכן מגיעים אברכים במרוצה, ואני שואל אותם, איך הגעת בלי הבן שלך, אחרי זה תבוא הביתה באחד בצהריים ותראה שהבן שלך יושן ותאכל את הלב, אל תצא מהבית בלי הבן שלך, תישאר בבית ותסתובב בבית, תגרוס קצת משניות, ובין משנה למשנה תנסה שוב להעיר אותו, והבחור אומר שהוא כבר קם, ואתה בינתיים נכנס לסלון וממשיך עוד פרק משניות, ושוב יוצא לבחור לבקש שהוא לכל הפחות יקרא קר"ש, עד שבסוף הוא יתעורר, ורק אז תבוא איתו לבית הכנסת, מוהרא"ש סיפר על אנשים שהיו קוראים לעצמם חסידי ברסלב, הם היו קמים מוקדם להתפלל בשבת בבוקר תפילת ותיקין, ולא עניין אותם בכלל מה מצב הילדים שלהם, ובסוף לא ראו הרבה נחת.

אם השאלה לא תורצה, תשאלו שוב.

ש. יש כל כך הרבה אנשים שרוצים להתקרב, והם חיים מהעצות, אבל הם מפחדים מהמילה 'ברסלב', אולי כדאי להוריד את השם ברסלב כדי שיוכלו להתקרב?

ת. זו שאלה ישנה, הגיעו מוהרא"ש וביקשו ממנו שיווריד את הכתר של ברסלב מהקונטרסים, וכך יוכל לקרב את כולם להשי"ת, אבל מוהרא"ש התעקש שלא להוריד את זה, ומה הסוד הגדול שטמון בזה, אסביר לכם, אם תמצא חסיד ברסלב ותשאל אותו מה הוא מקבל בהיכל הקודש, הוא יענה שהוא מקבל תורה ותפילה ויראת שמים ושמחה, הרי כולם יצחקו עליו, איפה אין תורה תפילה ושמחה, אלא מאי אותם דיבורים שאומרים במקומות אחרים, ברגע שהם מגיעים מרבינו ומכל הנלוים אליו, כלשון רבינו, יש בהם כח להרים את האדם משאול תחתית ולהכניס אותו לתוך הקדושה, אותם דיבורים ששומעים ממישהו אחר וזה לא משפיע כלום, ברגע

למדרגה, ואז מתעוררים ומתגברים מחדש הקליפות וכו' על כן צריכים להתגבר בכל פעם מחדש, לחזור ולהכניע ולשבר את הקליפות והמניעות, אבל באמת אין זה נפילה כלל, עכ"ל. אנשים מתקרבים ורואים אור גדול, ופתאום הכל חשוך ויש להם חלישות הדעת גדולה, אומר להם רבינו שזה חסד גדול מהשי"ת, כי אי אפשר לעלות על מדרגה יותר גדולה אם לא יהיה לי קצת חשוך, וכשחשוך הוא צריך לצעוק להשי"ת, רבש"ע מה קרה לי, איפה הטעם שלי במשניות, איפה הטעם שלי בגמרא, איפה הטעם שלי בהתבודדות, ואז פתאום שוב מאיר לו ומרגיש טוב, ושוב הכל נכבה, וכל המטרה זה רק להגביה את האדם יותר ויותר גבוה.

של ברסלב על הגליון קצת יותר בהיר, אבל אסור להוריד את הכתר, כל מי שרוצה לעשות גליונות כאן בהיכל הקודש חייב להשאיר את הכתר.

ש. אשאל את השאלה האחרונה, אברך שואל, בתחילת ההתקרבות כשהתחיל לשמוע שיעורים הוא מאוד התלהב מדרך הלימוד וישב שעות וגרס פרקים משניות, מה עושים להביא בחזרה את ההתלהבות?

ת. גם זה מחבר... רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן כ"ה]: ובזה טועין החסידים הרבה, שפתאום נדמה להם שנפלו מעבודת השם, ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכים לעלות ממדרגה

ליל שישי פרשת בחוקותי תשפ"ב

ואומר עוד פרק ועוד פרק, והוא לא מבין כלום, הוא ממש מתייגע בתורה, מי שמבין את התורה הוא לא עמל בתורה, אין משהו יותר נעים מלימוד התורה עם הבנה, אשרי היהודי שזוכה להבין את התורה, רבינו אמר פעם למישהו, למה אתה לא לומד תורה, אם התורה תראה לך את פניה לא תרצה את השכר רק את התורה בעצמה, מי שלומד עם הבנה לא מחכה לשכר, כי התורה בעצמה מביאה הנאה, אם ניקח גמרא ומשניות ונתחיל לגרוס את התיבות, זה עמל.

במקום חדשות ודברי הבל – מתייגעים בתורה

מיליארדי אנשים חוזרים כל יום מהעבודה, ומתחילים לצפות בכל מיני ראיות אסורות, אם זה חדשות או שאר ענייני הבל ורעות רוח וכל מיני משחקים של כדור, בארץ ישראל הם אומרים כדורגל, מיליוני איש שלא יודעים ל"ע מהפסוק שמע ישראל ד' אלו קינו ד' אחד, ובכל יום עסוקים איך שהכדור עף מפה לשם ומשם לפה, האמריקאים עסוקים עם כדורסל, אני זוכר שפעם א' היה הקעמפ שלנו ליד קעמפ של יהודים מודרנים, וכל היום הם היו עסוקים עם כדור סל, ולא הבנתי למה הם קמים בבוקר, מה יש להם מזה, לא מקבלים כסף על הכדור הזה, כל היום עסוקים עם כדור, והנה כאן מגיע בחור ואברך שהתייגע כל היום על המחיה ועל הכלכלה, ובסוף היום לא הולך לא כדורגל ולא לשאר השטריות, אלא מוציא

יש את התורה יש הכל

השבוע פרשת בחוקותי, ובארץ ישראל זה פרשת במדבר, ואנשי ארץ ישראל רוצים שנדבר מפרשת במדבר, איציק רוצה שנדבר מבמדבר, אבל פרשת בחוקותי כל כך יפה וצריך לדבר מזה, התורה אומרת דברים מאוד ברורים, אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו, מי שלומד את התורה ומקיים את המצוות יש לו חיים טובים, יש לו גשם, יש לו אוכל, יש לו שלום, יש לו מנוחה, יש לו את הקב"ה, ונתתי משכני בתוכם, ולא תגעל נפשי אתכם, כל הדברים הטובים יש למי שלומד תורה ומקיים את המצוות, ומי שח"ו לא שומר על התורה והמצוות אין לו חיים מכבואר בהמשך הפרשה.

עמל התורה – רק דרך הלימוד

נתחיל ברש"י הראשון, אם בחוקותי תלכו, הו' עמלים בתורה, הכוונה לדרך הלימוד של רבינו, כפי שכתוב בזוהר הקדוש פרשת קדושים [הובא בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ד] מאן דלעי באורייתא [מתייגע בתורה] ומגמגם בה במגומא דלא ידע [מגמגם בתורה עם שגיאות ואינו מבין מה שלומד] כל מילה ומילה סלקה וקודשא בריך הוא חדי בההיא מילה [כל תיבה ותיבה עולה למעלה והקב"ה שמח עם כל תיבה ותיבה] וקביל לה ונטע לה סתרניה דההוא נחלא [הקב"ה מקבל את התיבות האלו ונוטע מהם אילנות ליד הנחל]. אברך מתייגע על הפרנסה אבל באמצע הוא תופס משניות

הרחמנות של התוכחה

כל התוכחה בפרשתינו היא כל כולה מלאה בברכות, התורה הקדושה היא כל כולה רחמנות, יש מקומות שאנשים בורחים החוצה מהבית כנסת בעת קריאת התוכחה, כי מפחדים שיתנו להם לעלות לתורה לתוכחה, הרי הפסוקים האלו הם לא קללות, הם מלאים ברחמנות של הקב"ה, התורה הקדושה מתחננת אצל כל אחד ואחד, אנא ואנא תלמד תורה ותקיים את המצוות שתינצל מכל הני מרעין בישין שלא תצטרך לסבול ולעבור את כל הקשיים האלו, אם תהיה ירא השם ותשמור על מצוות ד', יהא לך חיים טובים, אין מה לפחד מהתוכחה, התורה הקדושה מתחננת לאנשים, אל תעזבו את הקב"ה, זה לא יהיה לכם טוב, אנא ואנא תקשיבו בקול ד' ויהיה לכם חיים טובים, אל תלכו עמי קרי, אל תגידו שהכל הוא מקרה, אלא הכל בהשגחה מלמעלה, וכל הפסוקים האלו יש להם מטרה אחת, לקרב את האדם להקב"ה, ולא ח"ו לשבור את האדם.

קול עלה נידף או קול מבשר

בתוכחה כתוב ורדף אותם קול עלה נדף ונסו מנוסת חרב ואין רודף, עלה אחד מתנדף ברוח וכולם בורחים, כמו שבורחים מהחרב ואף אחד לא רודף אחריו, מוהרא"ש זי"ע היה אומר שזה הולך על החדשות, במקום להכריז 'קול מבשר' יש להכריז 'קול עלה נידף', כל עוד שהחדשות האלו לא מודיעים שאין מה לפחד ושיש אלוקים בעולם, ושהקב"ה שומר עלינו והקב"ה נמצא ליד כל אחד מישראל, ושמגיע יו"ט שבועות, קח משניות, קח חומש ותתחיל לעבור על הסדרה, קח גמרא ותלמד תורה גם לך יכול להיות שייכות לקבלת התורה, כל עוד שהם לא מודיעים את זה, זה לא נקרא 'קול מבשר טוב', אלא 'קול עלה נידף' עושה קול מכלום, שמעת את החדשות? הולך

משניות ולא מבין כלום ומתחיל לגרוס, עמל התורה, אני רואה שאתה מחייך אני רואה שאתה מחייך לעצמך, כי חשבת מה הראש ישיבה כבר יצליח לעשות מהרש"י הזה, שתהיו עמלים בתורה... אבל זו האמת, דרך הלימוד היא העמל האמיתי, תסתכל בכולל ותראה איך שיושבים אברכים בכולל ומתענגים על שו"ע וראשונים, זה לא עמל התורה, זה תענוג וחיות בתורה, כי הם מרגישים טעם טוב בתורה, אבל כשולקחים משניות וגמרא כשזה קשה, ולא מבינים כלום, רוצים להיות יראי שמים, ורוצים לשמוע בקול הקב"ה ובקול תורתו, ושומעים בקול הצדיקים ואומרים עוד פרק ועוד פרק משניות, עוד דף גמרא ועוד דף גמרא, הראש עף לכל הכיוונים אבל ממשיכים ואומרים עוד ועוד, זה יגיעת התורה בהידור רב.

הקבלה ליו"ט – גמרא ומשניות

מגיע יו"ט שבועות, ואברכים רוצים לקבל על עצמם לקבוע שיעורים בתורה לכבוד יו"ט, ומתקברים לרבינו ורוצים רק להוסיף עוד ועוד שיעורים, ולא יודעים מה להתחיל, צריך לדעת שקודם כל השיעורים צריכים להיות במשניות ובגמרא, ושוב משניות וגמרא, המון פרקי משניות והמון דפים של גמרא עוד ועוד, יש כאן הרבה אברכים בהיכל הקודש, שבשקט מסיימים ש"ס בכל שנה, לסיים ש"ס בכל שנה הוא מהדברים הקלים כאן בהיכל הקודש, 7 דף ליום, זה לוקח בין ארבעים דקות לשעה, זה לא קשה בכלל, יש כל כך הרבה זמן ביום, ואפשר לחלק את זה ללמוד כמה פעמים ביום, כל אחד יכול להחזיק גמרא קטנה בכיס, וכמה שעסוקים בפרנסה ובשאר טירדות, אפשר למצוא זמן כדי להכניס זמן ללמוד גמרא, במקום לשמוע חדשות.

על גוף האדם, לא צריך כרטיס אשראי ולא כסף, צריך כרך קטן של משניות, גורסים משניות ונשמרים מהמזיקים, הייתי פעם אצל מוהרא"ש לפני ארבע עשרה שנה, וראיתי איך שהוא מדבר עם איזה בחור, ובדיוק למדו אז מסכת מועד קטן, ובגמרות 'מתיבתא' יש תמונות, ומוהרא"ש מראה לו את המשנה במועד קטן "צדין את האישות ואת העכברים מהשדה", ואומר לו, אתה רואה מה כתוב פה, תראה בתמונה כאן יש חיות מכרסמות, וכשהאדם הולך לעולמו מגיעים חיות אלו ואוכלים את גוף האדם, אבל יש דרך להינצל מזה, אם הגוף מלא במשניות לא מגיעים אליו התולעים והמזיקים לאחר מאה ועשרים, אם לומדים כל יום פרקים משניות יש הגנה, יש מקומות שמכניסים בתוך הקבר רעל נגד מזיקים, אבל זה לא באמת עוזר, ואילו המשניות הן ההגנה האמיתית על גוף האדם לאחר פטירתו, 'קול מבשר' זה רק אם הוא מודיע שגם אם יש לאדם בית מאוד מפואר הבנוי באבני חזן, לא יועיל לו כלום הבנין המפואר שלו, ברגע שמוציאים אותו ללוותו מחוץ לעיר, אף אחד כבר לא חושב עליו איך לעזור לו, וקול מבשר צריך להודיע שאם האדם רוצה מנוחה נכונה שיוכל לישון רגוע לאחר פטירתו יש לזה עצה.

הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן

והעצה היא ללמוד הרבה משניות וללמוד ספרי רבינו, כפי שר' נתן אמר פעם לא' מאנשי שלומינו: אברך, תולעים לא יכולים לגעת בגוף שלמד ליקוטי מוהר"ן. אלו חדשות מעניינות שצריך להשמיע בקול מבשר, וכשאנחנו שומעים את זה מיד מקבלים על עצמינו ללמוד בליקוטי מוהר"ן, נכון שבהתחלה זה מאוד קשה, אני זוכר שאני התחלתי זה היה קשה מאוד, לא הבנתי מה הולך כאן, ממש בכיתי, אני חייב ללמוד את זה כי ו'יקרא שמו חסיד ברסלב', אבל לא ידעתי מה

לקרות כך וכך, עלה נידף, לא הולך להיות כלום.

טיולים בקברי צדיקים

אתם רוצים לדעת מה באמת הולך להיות? הרי מה שהולך להיות זה רק דבר אחד, שיום אחד כולנו הולכים להגיע לבית החיים, מוהרא"ש כתב תמיד למחנכים ביבניאל, שלא לצאת סתם לטיולים, כי כל מקום הוא בגדר מקום סכנה, חוץ אם יוצאים למקומות הקדושים ואז אפשר כבר לטייל, רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע היה צם כשהילדים היו יוצאים לטיול בקעמפ, כי זה זמן סכנה, בארץ ישראל הרבה יותר קל להגיע למקומות הקדושים כי יש קברי צדיקים בכל פינה ופינה, וב"ה כאן אצלינו במוסדות גם ממשיכים בדרך זו, והמלמדים לוקחים את הילדים למקומות הקדושים, לפעמים נוסעים לציון בריבניץ, וכשכבר נמצאים שם כבר הולכים לאיזה פארק סמוך, אבל עיקר הנסיעה היא למקומות הקדושים, או שנוסעים לקרית יואל לציון הקדוש מסאטמאר זי"ע, או כאן בויליאמסבורג הולכים לאהל, ואחרי זה אפשר לעצור באיזה מקום לשחק ולרקוד, לתלמוד תורה שם ביבנאל ממש קל ללכת לקברי צדיקים, יש את הציון של מוהרא"ש, ויש את טבריה שיש שם המון קברי צדיקים, ואחרי זה אפשר לעצור באיזה פארק לאכול שם ולשחק.

לבשר על היום האחרון

הבן שלי סיפר לי, שהם היו השבוע באיזה בית החיים עם הילדים, אני לא רוצה להזכיר את השם, וראה שם איזה חור בבית החיים, ויצאו משם עכברים ושאר מרעין בישין אחד אחרי השני, זה קול מבשר אמיתי, שמבשר את החדשות שבאמת הולך להיות, שיום יבוא, ויבואו על האדם עכברים ושאר מזיקין ולא ישאר כלום מהאדם, אבל יש הגנה היכולה לשמור

האסיפות עם נציגי העיריות בגלל שאיזה שיכור כתב משהו על הקיר, במקום לשחרר אותו לחופשי, הם לא נותנים לאנשים לחיות, אנשים מפחדים מהתוכחה, התורה מתחננת אלינו, תחיה עם הקב"ה יהיה לך טוב, אם לא תחיה עם הקב"ה יהיה לך קול עלה נידף.

ישועות מהתורה

זה מה שכתוב בפרשתינו שתהיו עמלים בתורה, תקחו משניות ותקחו גמרא ותתחילו לגרוס, תנסו את זה ותראו ישועות, אם אתה מתייגע בפרנסה, ובשאר הדברים בחיים, קח את התורה הקדושה ותאחז בו, תתחיל ללמוד את התורה ויהיה לך טוב בחיים, יהודי נכנס פעם לרביה"ק מסאטמאר זי"ע ושפך את נפשו בבכיות נוראות, שכל משפחתו נעקדה על קידוש השם, ונשארה לו רק בת אחת, וכעת היא נפטרה והלכה לעולמה והוא נשאר בודד בחיים, מוהרא"ש אמר שהוא היה שם וזוכר איך היהודי בכה בדמעות שלישי, והרה"ק מסטמאר בכה איתו יחד ואמר לו: הרי גם אני איבדתי את הכל, ואין לי ח"ו קושיות או תרעומות על הקב"ה, יש לי רק דבר אחד, אני לוקח את הגמרא וזה מרגיע אותי, ושם בגמרא אני יכול להתחבא.

לא לדרוך בגרמניה

הרי כעת בחודש סיון, זה הזמן שהובילו את יהודי הונגריה כצאן לטבח בשואה האיומה ירחם השם, לא יודעים בדיוק מתי היארצייט שלהם, אבל יודעים שבתקופת חג השבועות נעקדו ונשחטו יוצאי הונגריה על ידי הרוצחים ימ"ש, יש עכשיו בחדשות על החברה התעופה הגרמנית שהתנהגו בזלזול איום ונורא ליהודים יראי ד', מוהרא"ש היה אומר לא לנסוע לגרמניה, אף לא עם עצירה בגרמניה, וכן לא לטוס עם חברה גרמנית, כי שם הנאצים שהרגו את הורינו, ורוצים

לעשות, כי משניות גם אם לא מבינים הכל, לכל הפחות מבינים את המושגים, ויודעים מה זה פטור ומותר, ומה זה יבמה ומה זה כתובה, גם אם לא מבינים כל ההלכות מבינים משהו, ואם לא מבינים את המשנה הזו מתחילים את המשנה הבאה ומתחילים להבין קצת, אבל בליקוטי מוהר"ן לא מבינים כלום, אני זוכר שרק בפעם העשירית שהתחלתי ליקוטי מוהר"ן ראיתי כמה זה ספר יפה, מוהרא"ש אמר לי לגרוס ליקוטי מוהר"ן אז גרסתי שוב ושוב, והיום אני לא צריך שכר על ליקוטי מוהר"ן ולא חיזוק, זה ספר שאי אפשר לעזוב, זה ממש כפי שרבינו אומר שהספר הזה פותח את הורידים הסתומים, כל מי שנסתמו לו ההרגשים לתורה ולמצוות ולהלכה ולשבת קודש, מגיע הספר הקדוש הזה ופותח כל וריד ווריד, הספר עושה צנתור בכל וריד, עושה ניתוח לב, ומקרב את היהודי להשי"ת.

החדשות הורסות

אבל כל החדשות האחרות זה 'קול עלה נידף', סתם להבהיל ואין כלום, מגיעים בחורים ושואלים אם שמעתי שיהיה חמסין בצורה נוראית, אני עונה שמספיק לי בדיוק החוס שבאמת יהיה, לא צריך להכניס לי לראש חוס יותר גבוה ממה שבאמת הולך להיות, אני לא חייב לסבול מהחדשות המזוייפות, שואלים אם שמעתי שיהיה שלג כבד, הרי מספיק מה שבאמת יהיה למה אני צריך להבהיל את כל החושים שלי, שיהיה לי יותר קשה ממה שזה באמת, למה אני צריך להיבהל היום שמחר יהיה פקק נוראי, אם לא אצליח לנסוע מחר אז אראה מחר, למה לא נותנים לאנשים לחיות ומשגעים אותם כל הזמן בחדשות נוראיות, אחרי זה מודיעים שיש עליה באנטישמיות, כי איזה הומלס צייר צלב קרס, הרי הוא רק הומלס, ומי שמעלה את שנאת היהודים זה אלו שמודיעים את החדשות האלו, ואלו שעושים את כל

לפעמים יש בחור שמתחיל לגדל שער כמו גוי פלוני, ואחד שמוריד את הזקן להיראות כמו הגוי ההוא, ואחד מוריד את הפאות להיראות כמו הגוי ההוא, ואחד עושה את הפנים שלו שיראה כמו הגוי ההוא, בוא ותראה מה הגויים האלו עשו לנו, ואתה רוצה להיות כמוהו, רוצה לעשות לך, הרי הם השמידו מיליוני יהודים, עד היום אין כל כך שומרי תורה ומצוות כמו שהיו לפני השואה, היום יש אולי מליון שומרי תורה ומצוות, וכמה מיליונים נעקדו על קידוש השם.

התורה מסייעת לכל אחד בפרנסתו

לפעמים יש אחד שהוא באמצע לפתוח עסק, ובינתיים הוא רק משקיע ומשקיע עוד ועוד כסף בעסק, ומרגיש שזה כבר גדול עליו, או אחד שכבר באמצע לסגור את העסק הכושל שלו, ומבקש רק להביא הביתה חלות לשבת, ומרגיש שזה לוחץ לו בלב, אם יקח את הגמרא, הגמרא גם תרגיע אותו, והגמרא גם תביא לו פרנסה ושפע, כמו שכתוב בפרשתנו ונתתי גשמיכם בעיתם ואכלתם לחמכם לשובע, וכדברי רש"י אוכל קמעא ומתברך בתוך מעי, והכוונה בדברי רש"י שלפעמים אדם עובד ומרויח רק קצת, אבל יש ברכה בכסף והוא מצליח לחיות מזה בריווח, יהיה לך כל צרכיך לילדים ולאשה, כי לפעמים יש אחד שמביא המון כסף והכל נעלם לו ולא יודע איפה, והתורה ממשיכה ואומרת ונתתי שלום בארץ, זו הברכה הכי חשובה, וכדברי רש"י אם תאמר הרי מאכל הרי משתה, אם אין שלום אין כלום, כי גם מי שיש לו הרבה כסף ויש לו בית יפה אבל אם הוא לא מרוצה מעצמו, והוא לא בשלום עם עצמו ועם אשתו, אין לו מזה כלום, והתורה מבטיחה שאם הוא ילך בדרך התורה ויטייגע בתורה הוא יהיה מרוצה ויהיה לו שפע וברכה, יהיו לו חיים טובים.

להרוג אותנו, מוהרא"ש היה אומר מילא מי שצריך לנסוע לאומן ואין לו דרך אחרת, אז אין ברירה, כי לאומן חייבים לטוס וחייבים להגיע, ולא עושים חשבונות, אבל לכל דבר אחר גם אם זה לעסקים מאוד חשובים לא דורכים שם.

נוסעים לאומן

אנחנו בעז"ה מתכוונים להגיע לאומן, מסיימים עכשיו עוד קומה בבנין החדש באומן, אם היה לי רק אחוז אחד של ספק ספיקא שלא נוסעים השנה בגלל המלחמה באוקראינה, לא הייתי משקיע עכשיו כמה מאות אלפי דולרים בבנין החדש, והייתי ממתין לשנה הבאה, אנחנו מכינים כעת את הבנין שיוכל להכיל את כל אנשי שלומינו ושנוכל לקבל את כל המקורבים החדשים, ומתחילים לתכנן את כל הנסיעה, בינתיים אין טיסות ישירות לאוקראינה, אנחנו נכנס לאוקראינה בעזרת השם דרך היבשה, אני לא יכול לפרט את כל הדרכים ברבים, אבל כבר הכינו כמה מאות כרטיסי טיסה לאנשי שלומינו, יהודים רבים נוסעים כל הזמן מארץ ישראל עם ילדם לפני גיל 7, רבינו הבטיח שמי שיבוא עם ילדו לפני גיל שבע הוא ילך לחתונה עם חולצה נקיה.

לספר מה היה בשואה

אבל מי שטס שלא לצורך אומן אסור לדרוך שם, מוהרא"ש היה אומר שמוטל עלינו לספר לילדים מה הנאצים האלו עשו להורים שלנו, והיה מבקש שילכו עם הילדים למוזיאון לראות מה הם עשו, הייתי פעם אחד עם הבחורים בווינגטון היינו חייבים לעצור באמצע ולצאת משם, כי כולם בכו והרגישו שהם מתמוטטים, הייתי הולך פעם בשנה לקיים את מה שמוהרא"ש אמר, אבל זה מאוד קשה לנסוע לשם, הנסיעה אורכת בין 6-8 שעות, מוהרא"ש כתב במכתב, קח את הבחורים שיראו מה הגויים עשו לנו, כי

שמירת ההלכות

שהתקרבותי לרבינו, ומוהר"ש הסביר את הרש"י הזה זה היה לי חידוש גדול, כי אני חשבתי תמיד שזה הולך על עולם הבא כשעולים למעלה הקב"ה מטייל עם הצדיקים בגן עדן, אבל מוהר"ש הבהיר את הפשט ברש"י שזה הולך על העולם הזה, כשבן אדם זוכה לדבר עם הקב"ה כל העולם נהיה לו גן עדן, בן אדם מטייל ברחוב ופותח את פיו ומנענע את השפתיים שלו ומדבר אל הקב"ה, הוא ממש מטייל בגן עדן עם הקב"ה.

התבודדות – עולמות העליונים

מוהר"ש אמר שכשהוא היה ילד וקרא הרבה סיפורי צדיקים, הוא לא הבין מה שמספרים שצדיקים עלו לעולמות עליונים, איך יכול להיות אנשים בעולם הזה שעולים ומטיילים בעולמות עליונים, וכי יש מדרגות לעלות לשם, אבל אחרי שמצא את ספרי רבינו הוא כבר הבין הכל, כי כל מי שמדבר הרבה אל הקב"ה, המוח שלו נהיה כל כך מזוכך וממש יוצא מכל הבלי העולם הזה והוא נמצא במקומות העליונים בגן עדן, הוא עדיין כאן בעולם הזה והוא עולה בעולמות העליונים, כי הוא מדבר עם הקב"ה כאן בעולם הזה, תנסו את זה ותראו, זה לא משהו שהולך ברגע אחד, תתחילו כל יום כמה דקות עם עצה זו של התבודדות ותפלה, רבש"ע תעזור לי, רבש"ע אני צריך עכשיו ישועה, רבש"ע אני באמצע סגירת עיסקה, רבש"ע אני לא יודע כלום, נראה לי שאפשר לעשות מזה כסף, אבל אני לא יודע כלום, אני מבטל את עצמי אליך רבש"ע, תבקשו מהקב"ה שיעזור לכם על כל מה שאתם עוברים, תנהלו איתו שיחה כמו עם חבר, יש לזה טעם כל כך מתוק, כל מי שמדבר עם הקב"ה תמיד טוב לו, אני עכשיו חוזר מנסיעה ארוכה מארץ ישראל, יש אנשים שפשוט מתחילים להזיע שהם צריכים לשבת עכשיו 12 שעות במטוס, אבל חסיד ברסלב מה איכפת לו איפה הוא נמצא,

ואת משפטי תשמרו, לפעמים אברך מרגיש שכל כך קשה לו לשמור על משפטי התורה, לשמור על ההלכות, לפעמים הוא מרגיש שהוא לא יכול יותר, אבל צריך לדעת שהקב"ה לא רוצה להקשות לנו את החיים אלא להמתיק לנו את החיים, כשנשמור על ההלכות יהיה לנו חיים טובים, נכון שזה מאוד קשה כפי שחז"ל דורשים זאת על הכתוב 'כי עליך הורגנו כל היום', וכי אפשר ליהרג כל היום, וכי כל יום באים לאיים עלינו שאם לא נשתחוה לע"ז יהרגו אותנו, אלא הכוונה על אחד שיושב בבית עם אשתו, ומרגיש שהוא לא יכול יותר, עכשיו נוגע לו כל ההלכות שקשה לו לשמור עליהם, וזה ממש בחינה של 'עליך הורגנו כל היום', ואעפ"כ האברך מתגבר ושומע לקולו של הקב"ה במסירות נפש, וכששומרים על ההלכות יש ילדים בריאים ויש נחת ויש פרנסה ויש הכל, ואם ח"ו לא שומרים, ירחם השם, חייבים לשמור על ההלכות ואז יקבלו את כל הברכות בפרשת השבוע, גם את הברכה ופניתי אליכם, וברש"י כביכול הקב"ה אומר אני פונה מכל עסקי להקשיב לקולך.

התבודדות – גן עדן

ומי מדבר כשמגיעים לפסוק והתהלכתי בתוכם, וברש"י אטייל עמכם בגן עדן, אני לא יודע איך אפשר ללמוד את הפסוק הזה מי שהוא לא מקורב לרבינו, איך אפשר להסביר לילדים שיטיילו בגן עדן עם הקב"ה, איפה מטיילים, אבל מי שמקורב לרבינו מבין טוב את הפשט בפסוק הזה, כשהולכים התבודדות מטיילים עם הקב"ה פשוט מרגישים גן עדן בעולם הזה, מי שמלמד דרדקי במקומות אחרים לא יכול להגיד את המילה 'התבודדות', כי יחשדו בו שהוא התקרב לרבינו וכו', אלא יגיד פשוט 'לדבר עם הקב"ה', אני זוכר

רבינו בכח התפילה, וכי מי לא יודע מזה שאפשר להתפלל להקב"ה, והאמת היא שכולם יודעים, אבל רבינו מחדש שאפשר לדבר ולשוחח עם הקב"ה כמו שמדברים עם חבר, יש אחד שאומר לי, ראש ישיבה אני רוצה לדבר איתך כמה דקות אחרי השיעור, אני רוצה לספר לך מה עובר עלי... ואני עונה לו, בדיוק זה נקרא התבודדות, כל מה שאתה רוצה לספר לי תספר להקב"ה, בהתחלה זה עדיין קשה לדבר כך אל הקב"ה אז תדבר ככה אל החבר הטוב שלך, ומה החבר הטוב יגיד לך, אני יגיד לך לספר את כל זה להקב"ה, וזה והתהלכתי בתוכם, אטייל עמכם בגן עדן, זה מתנה שקיבלנו מרבינו בחינם בלי כסף.

העצות של רבינו למלמדים

הייתי עכשיו בארץ ישראל, ופגשתי מאות מלמדים בלי שום גוזמא מכל רחבי ארץ ישראל, כי בהרבה תלמודי תורה, חיים על פי העצות של רבינו בשקט, הרי אין דרך אחרת היום להיות מלמד טוב בלי רבינו, כי עבודת המלומדות הוא עבודה קשה מאוד, אנשים מזלזלים במלמדים ומזלזלים בשכר לימוד, עושים היום מבצעים כדי לזרז אנשים לשלם שכר לימוד, כי אנשים נותנים כסף רק אם יכולים להרוויח משהו, יש כאלו שעושים מבצע שמי שמשלם שכר לימוד יכנס להגרלה לקבל פטור מלשלם שכר לימוד למשך שנה שלימה, וכאן במשרד הצינו, שמי שמצליח לשמור על כיתה בחדר למשך שעה שלימה והילדים לא מוציאים אותו מהכיתה, יקבל בחינם שכר לימוד לשנה שלימה... אנשים לא קולטים מה זה מלמד, המלמד יושב עם 20-30 ילדים בריאים והוא צריך להחזיק אותם כל היום, בפרט בקיץ שזה יותר קשה, הראש כבר נמצא עם כל הטיולים של הקיץ, אני זוכר כשאני הייתי מלמד, שבחורף היה אפשר ללמוד הרבה גמרא, אבל בקיץ היה

תמיד הוא יכול לדבר אל הקב"ה, בכל מקום שהוא נמצא טוב לו, תמיד יש לו מה לעשות, אף פעם הוא לא משועמם, יש לו נסיעה מירושלים למירון הוא לא חייב לחלום 4 שעות, יש אנשים שצריכים כל הזמן לעשות משהו ולא יכולים לשבת מבלי לעשות כלום, וסובלים בנסיעות ארוכות, אבל מי שזוכה לדבר אל הקב"ה יכול בשעות אלו לשוחח עם הקב"ה, אף פעם לא משעמם לו, מבחורץ אולי נראה שהוא סתם חולם, אבל פשוט טוב לו.

התבודדות מסייעת בכל מקום

אותו דבר זה כשמגיעים לציון של צדיק, אם זה ל"ג בעומר במירון או בשאר קברי צדיקים, הרגשות מתעוררים ואנשים רוצים לעשות משהו ולהתפלל ולא יודעים מה, ומי שמקורב לרבינו יודע שבכל מקום הוא פשוט פותח את פיו ואת שפתיו ומדבר אל הקב"ה, איפה שהוא רק נמצא הוא בגן עדן, אותו דבר זה בבית, לכן אדם אין סבלנות לשבת בסעודות ארוכות אצל ההורים שלו או שלה, וכי הוא יקח עכשיו טור ושו"ע גדול ויתחיל ללמוד, יש לו עצה מרבינו והוא יכול להיות בגן עדן, הוא מניח את הידים על השפתיים ומדבר אל הקב"ה בלחישתו, הוא ממש בגן עדן, בן אדם נמצא בפגישה עם שותפים וצריך להכריע מה לעשות אם למכור או לקנות, הוא פשוט מניח ידיו בשקט על הפה ומתייעץ עם הקב"ה מה לעשות, אף אחד לא שם לב בכלל והוא בגן עדן, בן אדם מגיע הביתה ובדיוק הגיע תורו לקבל על הראש, הוא מרגיש ממש 'אנה אלך מרוחק', מה אני עושה כאן, אבל יש לו את העצה לדבר אל הקב"ה, הוא אומר את זה להקב"ה: מה אני עושה עכשיו, רבש"ע תעזור לי.

החידוש בהתבודדות

יש אנשים ששואלים מה החידוש של

גם מלמדים צריכים לדעת שאסור להשוות בין ילדים, אני זוכר כשהציעו לי להיות מלמד כתה ט' באיזה קעמפ שהיה ליד הדירה שסבא שלי התאכסן, וכשנולדים לתוך בית של רבנים בדרך כלל שם נשארים בבית מדרש לאורך ימים, והלכתי לשאול את אבא שלי ואת סבא שלי שמציעים לי להיות מלמד, ושניהם מאוד דחפו אותי להיות מרביץ תורה, אבל אבא שלי אמר לי אז, אני מבקש ממך דבר אחד, שלא יהיה אצלך שום הבדל בין ילד אחד לילד אחר, זה נסיון קשה למלמד, כי לפעמים מגיע ילד אחד מסודר עם חולצה יפה ופיאות מסודרות ותמיד מקשיב ומציית, ויש ילד אחר שתמיד שכח משהו ותמיד הוא מבולגן ותמיד צריך להזכיר לו אלף פעם ולקרוא לו שוב ושוב, צריך להיזהר לא להבדיל ביחס שנותנים להם, ולא לנסות כל הזמן להשוות ביניהם, יש מלמדים שלא קולטים בכלל איך הם בעצמם מתנהגים, למשל מגיע ילד אחרי הזמן, אם הוא הילד שאוהבים אותו, אומרים לו: לך תשב מהר על המקום שלך, ואם זה ילד שהמלמד פחות אוהב, המלמד מיד מתחיל להגיד לו למה אתה מאחר וכדומה, והמלמד לא שם לב שלילד השני לא אמר כלום, או ששני ילדים מרימים יד שרוצים לענות על החידה שהמלמד שאל, אבל העיניים של המלמד והמידות הלא מעובדות שלו מביאות אותו להגיד לילד שהוא מחבב שהוא יענה את התשובה, ילדים מרגישים מיד שאין להם מקום בלב המלמד, מלמד ששומע לקול רבינו מתבודד כל יום לפני שנכנס לכתה ומבקש מהקב"ה שיאהב את כולם, ושכל הילדים יצליחו, פגשתי מלמד במירון, הוא יורד מהמערה והוא אמר לי שהצליח לשפוך את הלב ולהתפלל על כל ילדי כיתתו, אני כל כך שמחתי לשמוע את זה, זה מלמד טוב, שנוסע למירון ועדיין יש לו דאגה בראש מה עם הילדים שלו בכתה, מלמד שלא חי עם העצות של רבינו נוסע למירון והוא שוכח מכל הכיתה שלו.

אפשר להחזיק אותם רק עם הרבה סיפורי צדיקים, על הבעשטה"ק ושאר צדיקים, וכל מלמד שזוכה לקבל את העצות של רבינו יכול להצליח, כי הוא מחפש בכל ילד נקודה טובה, ומגדיל את הנקודה, ועושה מזה עסק שלם, יש ילד שמתפלל יפה, ויש ילד שמנשק כל פעם את המזוזה, ויש ילד ששומר כל הזמן על החברים שלו, עושים מכל ילד עסק שלם, רבינו אומר שאפשר להיות מלמד רק אם יודעים איך להוציא את הנקודה הטובה של הילד.

לא לעשות כל הזמן השוואה בין הילדים

נקודה זו נכונה גם להורים, לחפש בכל ילד את הנקודה הטובה שיש לו, חס ושלום להשוות בין ילד לילד, כי יש ילד שתמיד יושב בשקט ולא פוגע באף אחד, ומשחק לעצמו, ומקשיב בקול ההורים בפעם הראשונה שאומרים לו, ומיד מארגן את המשחקים, וכל הזמן ההורים צועקים על הילד השני למה אתה לא יכול כמו הילד השקט הזה, והאמת הוא שהוא לא יכול להיות כמוהו, אסור לדרוש את זה ממנו, ואסור אפילו לחשוב על זה, כי בילד הזה שנראה תוסס יש נקודות טובות שאין לילד השקט הזה, ומי מדבר ח"ו על לאהוב ילד יותר מילד אחד, אם אחד ההורים יודע בעצמו שהוא אוהב ילד אחד יותר מילד אחר, שילך לשאול רב אם מותר לו להחזיק ילדים בבית, לא בטוח שמותר לו לנהל סעודת שבת כי הוא הורג את הילד ללא יודעין, זה דברים שילדים מרגישים את זה, גם אם לא אומרים להם את זה, כי כששני הילדים שואלים שאלה, אז אוטומטי אנחנו עונים לילד שאנחנו אוהבים, ואילו לילד השני אנחנו אומרים אל תשאל שאלות, תעשו המון התבודדות על זה ותבכו על זה.

לאהוב כל תלמיד ולהתפלל על כל תלמיד

לחזור ירא שמים, רבש"ע אני רוצה לחזור שמו.

הדרך לטפל בחובות

אם יש לך חובות תתפלל על זה, תבקש מהקב"ה שתוכל להחזיר את החובות, שתוכל לחיות ברוגע, שיהיה לך שפע, אם ח"ו אברך נופל לחובות ומגיע זמן הפרעון, והוא לא יכול לשלם, שיטפל בזה, מה זה הדבר הזה שלא עונים לטלפון של המלווה, על זה בדיוק מדבר הפסוק 'לזה רשע ולא ישלם', יהודי פתח לך את הלב שלו, פתח לך את הדלת שלו, והלווה לך כסף כשהיית צריך את זה, עכשיו הגיע הזמן לשלם, נכון שאין לך מאיפה להחזיר ואתה בגדר אונס, אבל מה זה הדבר הזה, לא לענות לטלפון, תעבור אליו, ותדבר איתו, ותבכה את נשמתך, תגיד לו, אני כאן, ואני הולך לשלם לך את זה, יום אחד אמכור את חפציי כדי לשלם לך, אני מבקש ממך תן לי קצת זמן, אני אחזיר לך את הכל, אבל לברוח ולא לענות לטלפונים זה דבר בזוי, וכי הוא השונא שלך, וכי הוא זה שרודף לחיך, הרי הוא החבר שלך, הוא סייע לך כשהיה קשה לך, אתה 'הרודף', אתה זה שרודף אותו, אם אין לך לשלם, תעבור אליו, עם פנים מבוישות ואדומות, ותבקש ממנו שיאריך לך את הזמן, ואתה לא מתכנן לברוח, חשבת שתוכל לשלם עכשיו ואתה רואה שכרגע אתה לא יכול, אם תדבר ככה והוא יראה שאתה כאן הוא יתחשב בך, אבל כשמתעלמים ולא מתייחסים זה מעצבן את המלווה ואז נכנסים למחלוקת ובאמת נהיים שונאים, הוא לא היה אף פעם השונא שלך, היית בעת צרה והוא היה שם לעזור לך, וכעת שקשה לך לשלם תהיה ירא שמים ותפייס אותו ותגיד לו שאתה לא בורח ואתה תשלם את זה.

להחזיר חובות

שמירה מניגונים טמאים

טוב מאוד להדליק שיר שיעזור את הלב להתבודדות, אבל צריך מאוד להיזהר איזה שיר שומעים, לפעמים יכול להיות שהזמר נראה אברך חסידי עם פיאות אבל הוא שר ניאוף, כפי שהיה לאחרונה עם זמר ילד מתוכינו, אני פשוט הזדעזעתי, אני זוכר שהוא הגיע אלי לאומן, ועכשיו משהו קרה לו הוא צריך רפואה גדולה, הוא פשוט שר ניאוף עם כל שמונת הבגדים, ובחורים שומעים את זה כל היום, רבינו אומר שמי ששומע ניגונים אלו יהא קשה לו מאוד בעבודת השם, צריך להתפלל עליו, אם מישהו היה רק חושב ניאוף לעצמו מילא, אבל ככה להוציא שירים כאלו ברבים, ירחם השם, במקום זה יש לשר: אני רוצה לאהוב את הקב"ה, לבי מתגעגע להקב"ה, ולא ח"ו דיבורי ניאוף, צריך להתפלל על הזמרים האלו שיהיה להם רפואה שלימה, תדליקו רק שירים של אמונה, שירים של התעוררות ותשובה.

התבודדות לשמירת עיניים

איך אפשר לשרוד את הימים האלו בלי התבודדות, הרי יוצאים בימים אלו לרחוב ואפשר להישרף לגמרי, אברך סיפר לי שהיה צריך לנסוע השבוע כמה פעמים למנהטן ואם לא היה לו את המשניות ואת התהלים ואת ההתבודדות, הוא היה פשוט נשרף ממראה עיניו, צריך לשמור שבעת שנוהגים לא להסתכל בתוך משניות וסידור, אבל כשעוצרים ברמזור לוקחים את המשניות ואומרים, או שמדליקים איזה שיר טוב שפותח את הלב להקב"ה, ומי ששומע בדרך איזה שיר טוב של תשובה או אמונה, או שמדליק שיעור שמדבר מהקב"ה יכול לשרוד בדרכים ולא להישרף, רבינו נותן לנו עצה לשמירת עינים, לפני שיוצאים מהבית מניחים את היד על המזוזה ואומרים תפלה קטנה, רבש"ע אני רוצה לחזור יהודי, אני רוצה

לאומן, אבל אם יקרה מתי שהוא זמן שא"א יהיה לנסוע, אז מתכנסים בכל מקום שיש אנשי שלומינו, כי שם רבינו נמצא, לבד אם זה מקום של ליצים ובעלי מחלוקת, שם אסור לדרוך, אבל כל מקום אחר של אנשי שלומינו, שם רבינו נמצא, ושם מתכנסים בעז"ה ביו"ט שבועות, לכל הפחות תפילה אחת במשך ימי החג צריך להיכנס להתפלל יחד עם אנשי שלומינו, הרי כל כך נחמד אצלינו בבתי המדרש, בכל מקום שמדברים מרבינו יש כזה רוגע.

התאספות בבתי מדרשינו

עכשיו פגשתי כאן יהודי בקרית ברסלב, והוא מספר לי שהוא מתפלל באחד מבתי המדרש של היכל הקודש, הוא אומר לי שממש חבל שאני לא שומע איך התלמידים שלי נותנים את השיעורים עוד יותר טוב ממני, אני כל כך שמחתי לשמוע את זה, 'בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו', אם יש דיבורים לתלמידים שלי אני כל כך שמח, אדרבה ואדרבה, הוא אומר שכל אברך ששמתי בבתי המדרש לתת שיעורים ולדבר, כל אחד מהם היה יכול להיות רבי לאלפי חסידים, יש להם כל הזמן למכור דברים טובים, מדברים מהקב"ה כאלו דיבורים פשוטים, דיבורים חיוביים, ביקשו ממני לכתוב מכתב לגבאים, אז אגיד כמה מילים ותעשו מזה מכתב, כל מי שמגיע לבית מדרש לא מחפש מוסר, הוא כבר קיבל מספיק מוסר בבית, תעזבו אותו, הוא פשוט ברח מהבית והוא מחכה לחיוך שלך, הוא סך הכל צריך כח להמשיך לשרוד עוד יום, להמשיך לשמור על ההלכות ועל היהדות, תדבר אליו דיבורים פשוטים, תגיד לו שיש רבש"ע ושהוא אוהב את כל אחד, כל פעם אומרים את אותם דברים בצורה אחרת, פעם במשל ופעם בסיפור, כל אחד בדרך שלו, ובצורה חיובית, רבינו אומר שמי שמדבר עם שכל מדבר תמיד חיובי, ואנשים אוהבים שמדברים חיובי, ולכן הם

אחרי זה תעשה חשבון מה אתה יכול לחסוך כדי להתחיל להחזיר את החובות, אולי הגיע הזמן להפסיק לקנות מצות כל ער"ש במקווה במחיר כפול, מה יקרה אם בשבת תאכל חלות ולא מצות, אולי תוריד מהקניה השבועית מאה דולר כדי להתחיל לשלם לו, ואולי לא תאכל השבוע את הבשר היקר ביותר, הרי אתה חייב כסף לאנשים, אולי לא תקנה השבוע את היין היקר, אני לא אומר להפסיק לאכול, אבל אולי מספיק כבר עם חיי ההפקר, אולי תפסיק לקנות אוכל מוכן, האם אתה רוצה לרדת שוב לגלגול בעולם הזה כדי להחזיר חובות, אולי הגיע הזמן שתעשה קפה בבית ולא לקנות קפה מוכן, הרי בחבילת קפה שעולה 10 דולר במכולת, אפשר לעשות מאה כוסות קפה, במקום לשלם 3 דולר על כל כוס קפה, ובכסף שחסכת, לך תשלם קצת חובות, אולי תיקח עגבנייה ושום ותגרד אותם בבית ותרויח \$7.99 ולא תצטרך לקנות סלט ערבי, ואולי תבשל לבד דג עם רוטב ולא תצטרך לשלם 4.99 דולר לרוטב דגים, מי שאין לו חובות ורוצה לאכול בריווח שיערב לו בשמחה רבה, אני לא מדבר כעת על משכנתא לקניית דירה, אלא על חובות של אנשים וגמח"ם, כל עוד שלא חייבים כסף לאנשים ולגמחים אפשר לאכול בשר קשה וחלה סאודו ויין יבש כמה שרוצים, אבל מי שחייב כסף לאנשים לא יקנה את הדברים המיותרים האלו, וכשיגיע זמן הפרעון תתחנן למלווה שיאריך לך את הזמן, וביני ביני תלך לפינה ותבקש מהקב"ה שיעזור לך לשלם את החובות.

התאספות בשבועות

מגיע יו"ט שבועות, זמן של שמחה, שבועות הוא זמן שחסידי ברסלב נהגו להתאסף יחד, בכל מקום שנמצאים, אין מקום מיוחד שחייבים לנסוע לשם, רק בראש השנה חייבים לנסוע לאומן, וכמו שאמרתי כבר שהשנה בעז"ה נוסעים

ואשתו והילדים, ופעם אחד באמצע השנה דרך שם אחד שהוא ספק יהודי ולימד אותו שבע מצוות בני נח, ובשביל זה הוא הקים שם בית חב"ד, ואין לו ספיקות אם צריך אותו או לא, אם הוא ראוי לזה או לא, הוא יודע שהוא שליח של צדיק ופותר בית עם כשרות ומקווה טהרה.

ד' יעזור שנוכל להתכונן ליו"ט שבועות כראוי ובשמחה, ושיכנסו הדיבורים בתוכינו.

מקבלים את הדברים, ואומר רבינו שהדרך לדבר עם שכל הוא כשמדברים בשבחן של צדיקים, אני שואל כל הזמן את הבחורים איפה הם התפללו בשבת ומה דיברו, הבחורים יודעים כבר שביום ראשון הם צריכים להגיד לי מה דיברו שם, אני מחכה שתפתחו שטיבל בלעיקוד, אתה שואל למי, לך ולילדך ולמשפחתך, ראית פעם שליח חב"ד באיזה איזור נידח, אתה שואל אותו מה הוא מחפש שם, הוא אומר שהוא שליח לכל היהודים שם, מי היהודים, הוא

דברים שנאמרו אחרי לימוד הדף גמרא

ברוך השם מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא

משניות והמון המון דפי גמרא.

- אי אפשר בכלל לתאר מה לימוד התורה בגירסא עושה לאדם, הבן אדם נהיה שמח, מסופק, מרוצה, בריא בנפשו, ברוך השם שהקב"ה נתן לי את הזכות להיות עם בחורים כבר עשרות שנים, וכבר ראיתי את כל סוגי הבחורים, הגיעו אלי בחורים שכולם העידו עליהם שאינם מן הישוב, מאוד מאוד לא מסודרים בראש, והם לקחו את הדרך הלימוד בתמימות ובפשיטות, ובסוף יצאו מהם דברים מאוד מאוד יפים, אנשים מגיעים להביא לי את הקרדיט ואומרים לי שאני עושה מופתים, ואני אומר שזה ממש לא קשור אלי, זו העצה של רבינו, צריך להקשיב לרבינו בתמימות ובפשיטות, ולראות נפלאות.

אחרי לימוד הדף בבית מדרשינו בבני ברק

ברק

- שלום עליכם לחברים היקרים בבני ברק, כמה אנחנו צריכים להודות להקב"ה, שזכינו והתקרבו לרבינו הקדוש, ורבינו מלמד אותנו דרך כזו יפה ומתוקה ללימוד התורה, אפשר תמיד ללמוד את התורה, גם אם מבינים וגם אם לא מבינים.
- מי ששומע את זה בפעם הראשונה זה נשמע מאוד מעניין, זה מאוד מוזר לגרוס תורה בלי להבין, אבל יש משפט באידיש שאומר, שלנער לא מראים חצי עבודה, צריך להמתין בסבלנות ולראות איך הדרך הזו היא הדרך הכי יפה, צריך בהתחלה לקחת את דברי רבינו בתמימות ובפשיטות, לקחת משניות וגמרא ולגרוס, בעיקר שני דברים אלו, המון המון פרקי

היה דעת רבינו, תן לו חיוך עם דרך ארץ, ותמשיך, חטוף ואכול וחטוף ושתה.

• אנשים התמכרו לראיות אסורות, זה לא משהו שאפשר להבין בשכל, אבל אנשים צופים וצופים, יש רק דרך אחת להירפא מזה, על ידי לימוד התורה, עוד משניות ועוד גמרא, הנסיון של ראיות אסורות הוא נסיון נורא ואיום, אפשר להיות אברך חשוב, ויש לו טלפון בשקט, וצופים בעבירות רחמנא ליצלן, יש כאלו שאומרים שכל הבעיות הנפשיות מגיעות מהמלחמות, אבל זה לא נכון, הכל מגיע מהראיות האסורות בעבירות, פעם לא שמעו על בעיות נפשיות כל כך הרבה, כי לא היה כל כך אפשרות לראות עבירות, רק אם יצאו מהבית היו צריכים לשמור על העיניים, אבל היום אפשר להיות בבית ולראות את הדברים הגרועים ביותר, ולכן כל ילד שני וכל בחור שני וכל אברך שני וכל אשה שניה צריכים ללכת להירפא רפואה נפשית.

• ואיך אפשר לצאת מכל הבעיות הנפשיות, על ידי התורה הקדושה, עוד פרק משניות ועוד פרק משניות, בין אם יש לך טעם בזה ובין אם אין לך טעם בזה, ואדרבה אם אין לך טעם בזה, זה יחזיק יותר, כי אם תחכה לטעם תלמד רק מתי שיש לך טעם, יש אנשים שעושים התבודדות רק כשהלב נפתח, וזה טוב מאוד, שיהודי זוכה לשפוך את הלב, אבל מה יעשה כשהלב סגור, וכי בגלל זה נפסיק לעשות התבודדות, אסור שענייני יהדות יהיו קשורים להרגשים, יהודי חייב להדליק את המנורה בימי החנוכה, כי הוא חייב לקיים רצון השם, אם הוא גם מרגיש משהו זה דבר יפה מאוד, אבל ללמוד ולהתפלל צריך גם אם לא מרגישים כלום.

• אני לא יודע איך מקורבים חדשים מתמודדים עם זה, כי הם רוצים להבין, בעזרת השם יום אחד גם יבינו, אבל בינתיים לוקחים משניות וגמרא וגורסים, והבן אדם מתהפך לגמרי.

• אתמול שאל אותי הגבאי שבהתחלה יש נעימות גדולה בדרך הלימוד, ועם הזמן מאבדים את החשק, צריך לדעת שבדיוק ככה הולך בעבודת השם, מדליקים לאדם את המנורה, הוא מתחיל להרגיש טעם בעבודת השם, ואז מכבים לו את האור, רוצים שהאדם יטפס ויעבוד, כך זה הולך בעבודת השם, אם כל הזמן הכל מאיר והכל מתוק, על עבודה כזו לא צריכים את העבודת השם שלך בשמים, כי על עבודה כזו יש מספיק מלאכים שמלאים ברוחניות, וכל היופי של היהודי הוא שהוא נופל וקם שוב ומתעורר מחדש.

• לא משנה מה שרק יעבור עליכם, לעולם אל תעזבו את המשניות ואת הגמרא, תבדקו את עצמכם כל הזמן אם עדיין יש לכם שייכות עם היכל הקודש, האם פתחת היום משניות וגמרא, האם גרסת משהו היום, יש כל כך הרבה זמן ביום, כמה שלומדים ב'דרך הלימוד', רואים כמה היום ארוך וגדול ואפשר להספיק כל כך הרבה, מי שלא לומד לא רואה כמה זמן יש לו.

• ב"ה יש לנו כאן ישיבה יפה בירושלים, בחורים חשובים ומאירים שיושבים וגורסים גמרא ומשניות, וברוך השם גם הילדים התחילו להצטרף לדרך הלימוד, אני מבקש ממכם דבר אחד, אל תתווכחו עם אף אחד על זה, אל תיכנסו לויכוח בנושא זה, האם רבינו כן אמר ככה או לא אמר ככה, זה כן הענין של רבינו או לא [דעם רבי'נס זאך], משהו אומר לך משהו שזה לא

סיים את התוס' והוא הבין הכל, יוכיח לו המגיד שייעור שהוא לא מבין כלום, ויסביר לו כמה התפילה שלו לא באמת נחשבת לתפילה, ואם תפיצו את העצות של רבינו הבחורים והאברכים ילכו להתפלל בשמחה, וילבשו את הציצית ואת התפילין בשמחה רבה, כשידעו שהקב"ה אוהב אותם ורוצה את המצוות שלהם.

• הוא שאל אותי אתמול מה אפשר להחזיר הכרת הטוב, מי שרוצה להחזיר לי אישית יכול להתפלל עלי ולהזכיר אותי בהתבודדות, זה דבר יפה, אבל מי שרוצה באמת לעשות הכרת הטוב שיעשה לאחרים את מה שעשו לו, שיזכה אף אותם עם השכל והעצות של רבינו, כי לי אי אפשר להחזיר כלום, מה תתן לי, כסף? יש לי מספיק, יש לי הכל, אתה לא יכול לתת לי כלום, ברוך השם יש לי הכל, אתה יכול להתפלל עלי, אבל חוץ מזה תביא עוד אנשים להקב"ה, תקרב עוד יהודים אל ד'.

• ניגשו אלי אתמול הורים מאברכים שנמצאים כאן, הגיע אלי יהודי שחתנו נמצא כאן הוא אמר לי שהוא כל כך בשמחה, החתן שלו כל כך מכבד אותו, הוא כל כך עדין.

• נעשה סיומים, ילד בן עשר עושה כאן סיום על גמרא סדר מועד, ילד קטן מסיים שיחות הר"ן וספר המידות, האם כל האברכים כאן סיימו פעם אחת את הספר שיחות הר"ן, תסתכלו ילד קטן סיים שיחות הר"ן וספר המידות, בחור ישיבה מסיים כאן את הש"ס בפעם החמישית, שני אברכים מסיימים כאן תלמוד ירושלמי, א מחיה, אוצרות, איזה קהילה עשירה יש כאן, ילדים בחורים ואברכים עשירים, אשירנו, בחור מסיים כאן ששה סדרי משנה בפעם העשרים

• אנחנו סופרים ספירת העומר ומתכוננים לקבלת התורה, בואו נתחזק לבוא אל החג הקדוש עם עוד כמה סיומי משניות וסיומי מסכתות, כשנכנסים כאן לבית מדרש תדברו רק מזה, עשיתי סיום, אני הולך לעשות סיום, סיימתי את זה ואת זה, סיימתי עוד פעם משניות.

• כל החיים של הבן אדם משתנים מקצה לקצה כשהוא לומד תורה, במקום להתווכח עם אשתו כל הזמן הוא פותח משניות, והכל נהיה טוב, אנשים מגיעים הביתה משועממים, היא אומרת לא הוא אומר כן, ואז היא אומרת כן אז הוא אומר לא, ואז מתחילים כל מיני מילות גנאי, משוגעת כמו אמא שלך, ואחרי זה תשמע שהתפרדה החבילה, למה הם נפרדו? כי שם היה משהו אמיתי... לא היה כלום, אם היה אומר קצת משניות וקצת גמרא, הוא היה אומר לה שהיא צודקת, והכל היה טוב.

• הוא שואל איך אפשר להישאר בהתחדשות, אם לא יכולים ללכת להפצה, התשובה היא שצריך לקחת חבר טוב, מתקשרים פעם ביום ומדברים מרבינו, וצריך גם הרבה התבודדות, רבינו אמר לר' נתן שידבר כל יום עם אנשים, מדברים מהעצות של רבינו בכל יום.

• אתמול דיברנו מזה בפסח שני, שכל אחד חייב לעסוק בכל יום משהו בהפצה, אתה פוגש יהודי או בחור, תזכה אותו, הוא גם יכול לסיים את הש"ס, הוא לא יודע בכלל שאפשר לדבר עם ד', תגלה לו את זה, תן לו משהו שיגלה לו את זה, הוא לא יודע שהקב"ה אוהב אותו, הוא לא יודע שהתפילה שלו חשובה בשמים, יש היום איזה תאוה למגידי השיעור בישיבות להגיד לבחורים שהם לא בדיוק כמו שצריך, בחור אומר שהוא

אומאן היא עיר גדולה מאוד, ואנשים היו הולכים מרחקים גדולים עד לקלויז, הרבה אנשים שהלכו שעתיים וחצי לכל כיוון עד לקלויז, זה היה להם דבר פשוט, קראתי שפעם אחד היה שם יהודי שהיה מאוד רעב, לא היה לו אוכל, בשבת בבוקר אחרי התפילה הוא ניגש ליהודי אחר בבית מדרש ושאל אם הוא יכול לאכול אצלו, הוא ענה לו בשמחה, והוא התחיל ללכת איתו הביתה, ולא ידע שהדרך לוקחת שעתיים וחצי, באמצע הוא התמוטט, הוא לא היה הולך שעתיים וחצי בגלל צלחת טשולנט, אבל למתפללים לא היה כלל שאלה, מגיעים לקלויז.

מי שגר רחוק יכול גם לזכות לזה על ידי שילך הפצה, שילך בדרך לעוד כמה בתי כנסיות ויזכה עוד אנשים בעצות של רבינו לחיים טובים ומאושרים, צריך לעשות כאן חבורה, ולחלק את כל בתי הכנסיות בבני ברק, כל אברך יקח לעצמו כמה בתי כנסיות, להפיץ שם את העצות של רבינו, ממש חבל שיהודים לא יודעים מזה, אם אתה מחיה את עצמך, צריך שגם שאחרים יחיו את עצמם, אנשים מסתובבים עם שאלות וקושיות, שבורים לגמרי, ממש חבל.

אתה שואל מה לעשות כשאומרים לך לצאת מהבית מדרש עם ההפצה, האמת שזה תלוי מי שולח אותך, אם זה גבאי או סתם יחיד, כי אין זכות לסתם משהו להגיד לך לצאת, אתה לא צריך להקשיב לו.

ושלוש, אלו שהתחילו להתווכח איתו ועוד חושבים אם זה נחשב ללימוד או לא, הוא בינתיים סיים עשרים ושלוש פעמים, אחרי זה יחליטו אם זה נחשב ללימוד או לא, אברך סיים כאן בפעם הארבעים ושמנה ששה סדרי משנה, עוד אברך שסיים כאן בפעם החמישים ואחת, עוד ילד קטן שסיים מסכת ברכות, עוד אברך שסיים מסכת בבא קמא מאה ואחד פעמים, קהילה עשירה.

ד' יעזור לכם כאן בבית מדרש, אם יהיה כאן אחדות יהיה לכם הצלחה, זה העיקר של הבית מדרש, אחדות, כמו בית של יהודי, אם יש שלום בית הילדים מצליחים, אותו דבר זה בבית כנסת, אם יש אחדות יש הצלחה, שלום היא ברכה גדולה.

אני רואה אברכים שמגיעים מרחוק, גם אני הולך כל שבת מרחק רב, בערך עשרים וחמש דקות, היתה תקופה שהבית מדרש היתה מרחק כפול מהיום, לקח לי בערך שעה ללכת לבית מדרש, וגם אצלינו חם, לא חשבתי ללכת למקום אחר, אבא שלו היה הולך מרחק רב למוהרא"ש, כחצי שעה כל כיוון, אח שלו מפלעטבוש היה הולך למוהרא"ש ארבעים דקות כל דרך, אי אפשר להגיד לאחרים מה לעשות, אבל כל אחד לעצמו יעשה את החשבון לעצמו, בקריה כשאני מגיע, מגיעים אנשים ממרחקים אבל זה כבר לא להיכל הקודש זה לראש ישיבה... כאן אברכים הולכים מרחקים להיכל הקודש.

פסח שני תשפ"ה

בעיר הקודש ירושלים עם כינוס אנשי שלומינו בארץ הקודש

- שמחה גדולה וזכיה גדולה היא שזוכים כאן להתאסף יחד תלמידי היכל הקודש בארץ הקודש, נתחיל לדבר קצת מפסח שני, פסח שני הוא חג של חסידי ברסלב, הרה"ק ר' נתן היה אומר, איך זכינו לחג פסח שני, רק על ידי הצעקה של 'למה נגרע', רבנו של עולם אני כן רוצה, אני רוצה לזכות להיות יהודי ירא שמים, אני רוצה לזכות להיות צדיק, על פי השכל הפשוט אחרי שהקב"ה אמר להקריב קרבן פסח רק בטהרה, מי שלא טהור פטור מהמצווה, אבל היהודים צעקו אל ד' למה נגרע, היהודים הגיעו לצדיק וצעקו למה נגרע, ואז הגיע מצוות פסח שני, הצדיק אמר להם, 'עמדו ואשמעה מה יצווה ד' לכם', והקב"ה הביא כאן מצווה חדשה, של פסח שני.
- ואומר ר' נתן שעד היום הזה ממשיך ענין זה, ברגע שיהודי מגיע אל הקב"ה וצועק למה נגרע, רבש"ע אני גם רוצה להיות צדיק, רבש"ע אני רוצה להיות ירא השם, רבש"ע כל כך קשה לי, כמה שאני מקבל על עצמי להיות טוב אני רק נופל, רבש"ע אני לא יכול ללכת ברחוב, אני נשרף. הקב"ה מביא לו פסח שני, והקב"ה עוזר לו, כשהייתי באמריקה חשבתי שכאן בארץ ישראל אפשר ללכת בקדושה ברחוב, אבל רק הגעתי לשדה התעופה וכבר ביקשתי מהנהג שיקח אותי במהירות למקווה, רבש"ע מה הולך כאן, וכל אחד צריך
- לזעוק אל ד' למה נגרע, רבש"ע אני רוצה שמירת עיניים אני רוצה מוח נקי.
- רבינו נתן לנו דרך לדבר אל ד', אפשר לדבר בשפה המדוברת, לא צריך חרוזים, ולא פיוטים, ולא יוצרות, ולא שום דבר אחר, רואים את הצדיקים הקודמים ואת הראשונים שכתבו פיוטים ויוצרות וסליחות, דברים שנכתבו ברוח הקודש, אחריהם הגיע רבינו והביא לנו את הסוד של משיח, סוד כמוס, שאפשר לדבר אל ד' באידיש, כל אחד בשפה שלו, פשוט להגיד, רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, אפשר לספר לד' כל מה שעובר עלינו, למי אני יכול לספר שאני צריך רפואה, הרופא אומר שהוא הולך לנסות אולי משהו, מה אני עושה עכשיו, למי אני יספר שאני צריך זרע של קיימא, למי אספר שאני צריך נחת מהילדים, רק להקב"ה, כי רק הוא יכול לעזור לנו.
- רבינו לימד אותנו את הדרך של משיח, רבינו אמר שמשיח יכבוש את העולם ללא ירייה אחת, רק עם תפילה, במטוס שלי היום הגיעה משלחת שלימה שנשיא ארה"ב שלח כי משחררים איזה חטוף אמריקאי, וחיכו להם מסוקים וכל מיני דברים, ואני חשבתי לעצמי, כשמשיח יבוא הוא לא יצטרך שום מסוק, הכל ילך עם תפילה, ואשרינו שרבינו לימד אותנו את העצה, ואנחנו יכולים פשוט לבקש מהקב"ה כל דבר.

הרבה בחורים וביקשו ממני ברכה לשידוך, תבקשו מהקב"ה, ומי שכבר התחתן מבקש מהקב"ה רבש"ע שלח לי שלום בית, רבש"ע תכניס לי שמחה בבית, רבש"ע אני רוצה להרגיש אותך בבית, רבש"ע יש לנו כעת צורך בעוד כסף.

ומי מדבר על התפילות לתכלית, כמה צריך לבכות על כך, רבש"ע מה אני יעשה שהשנים עוברות, ר' נתן סיפר שנכנס פעם בחור לרבינו, כשרבינו כבר היה במיטתו, והבחור בכה שהוא רוצה להיות ירא שמים, רבינו אמר לו תגיד אחרי את המילים האלו: רבש"ע תרחם עלי עד מתי אמשך לעשות שטויות והבלים, והבחור סיפר שכשהוא יצא מהחדר הוא שמע שרבינו בוכה ואומר, רבש"ע תרחם עלי עד מתי אמשך את חיי בשטויות והבלים, רבינו אמר לו שאם ידבר כך הוא יהיה צדיק גדול.

העצות של רבינו ניתנו לכל אחד ואחד, בין אם אתה הבן של הרב או לא, בין אם יש לך פרוטקציה או לא, כל אחד יכול לדבר עם ד', ומי מדבר אם ח"ו נפלו לתוך הניסיונות הקשים של הדור הזה, לפעמים יש אברך או בחור עם טלפון קטן שנראה כשר, אבל הוא הצליח לפרוץ את זה ולהכניס שם איזה כרטיס קטן ולראות עבירות, והוא שורף לעצמו את נשמתו, מבחון אי אפשר לדעת מזה, וראשי הישיבות וראשי הכוללים מעדיפים לא לדבר מזה, כי זה לא מתאים להגיד שהבחורים והאברכים שלהם הם חלשים, כולם הולכים לבוש יפה, כולם בפארענטשעס נראים בסדר גמור ורוקדים יפה, וחבל שאי אפשר לקום ולהגיד להם: לא לצפות בעבירות.

אברכים יקרים, משפחות יקרות, אל תסתכלו בעבירות, אין משהו שהורג

האמת שבשאלות ותשובות ששאלו קודם, הייתי צריך לענות על הכל תשובה אחת: לדבר עם ד', תבקשו מהקב"ה שתוכלו לחנך את הילדים, שתוכלו לתת להם את החינוך של רבינו, כפי שהמנהל אמר קודם, שעצם זה שילד מגיע לתלמוד תורה של רבינו, והמלמד לא שובר אותו, זה כבר הצלה, המנהל מזהיר את המלמדים לתת הרבה מילים טובות לילדים, וזה לבד הצלה לכל ילד, זה עוד לפני כל הלימודים הטובים, שהמלמדים מספרים להם שיש הקב"ה בעולם, וכל ילד קטן יודע לדבר אל ד' ולבקש מד', וכל ילד קטן יודע את דרך הלימוד, ויודע שהוא לא צריך לעשות מה שאחרים עושים.

וכשאבא רואה שהוא עוד לא אווז בזה, והוא עוד לא יכול לשלוח את ילדיו לתלמוד תורה של רבינו, או שאשתו לא מסכימה או שהוריו לא מסכימים, יש לך פה, אז תפתח את הפה ותבקש את זה, רבש"ע תעזור לי לתת חינוך טוב לילדיי, לא צריך להיות עשיר גדול או עסקן גדול עם פרוטקציה כדי להגיע להשי"ת, לפלוני יש פרוטקציה להגיע לראש ישיבה וכו', אבל אתה יכול להגיע להקב"ה בכל רגע שאתה רוצה.

פעם אחת ישב מוהרא"ש עם הבחורים בישיבה, ודיברו מגילוי אליהו, מוהרא"ש שאל את הבחורים אם הם רוצים שהוא יביא להם את אליהו הנביא מהשמים, שיזכו לגילוי אליהו, כולם רצו כמובן, ומוהרא"ש שואל אותם, ומה תעשו אז, הם ענו שיבקשו ממנו דברים, אחד אמר שיבקש שידוך טוב, והשני אמר שיבקש ברכה ליראת שמים, אמר להם מוהרא"ש אני יביא לכם כאן דבר שהוא יותר גדול מגילוי אליהו, גילוי שכינה, הקב"ה כאן, תבקשו ממנו, תבקשו שידוך, עברו כאן קודם

טהרה, מעשה בכהן אחד שרצה לנסוע לחוץ לארץ לגייס כסף, והוא לימד את אשתו לראות את הנגעים בזמן הזה שהוא יהיה בחו"ל, והסביר לה שכל שצרה יוצאת מגומא אחרת, ואם שני שערות יוצאים מאותה גומא זו סכנה גדולה, והקב"ה עשה נס שכל שצרה תקבל חיות מהגומא שלה, שואלת אותו אשתו, אם לכל שצרה נתן הקב"ה גומא לתת חיות לשצרה זו, וכי הקב"ה לא יכול לתת לך איזה מעיין לקבל ממנו חיות כאן בארץ ישראל, והוא נשאר בארץ ישראל.

- התאספנו כאן אנשי שלומינו להעמיד קרן למען המוסדות הקדושים בארץ הקודש, זה רגע מאוד מרגש בשבילי, כי אני נזכר שלפני כמה שנים אמר לי המנהל ר' יצחק שהוא הולך לפתוח תלמוד תורה בעזרת נשים בירושלים, אמרתי לעצמי אני לא יעצור אותו, נראה איך זה יתקדם, ומאז נפתח עוד תלמוד תורה ועוד תלמוד תורה, ועוד בית פיגא ועוד בית פיגא, והישיבה נפתחה ב"ה, מחנכים את הילדים לאהבת התורה ואהבת המצוות, הבנות אוהבות את המצוות, ולא מחנכים אותם ללכת בצניעות בכפיה, אלא הם יודעים שזה מה שבאמת טוב וחשוב, ולא מחכים להגיע הביתה ולשנות את הלבוש, אלא ממשיכים ללכת בלבוש של צניעות, נשאר לי רק לברך שנוכל להמשיך את חינוך הילדים כמו שמוהרא"ש לימד אותנו.

- ברוך השם התחילו כאן שמחות במוסדות, תלמידי הישיבה ותלמידי בית פיגא מתארסים, זה ממש חלום, הולכים להתחתן נכון וראוי, לא בצורה משובשת, אלא כמו שמוהרא"ש לימד אותנו, אלוקים עשה את האדם ישר, מתחתנים בטהרה, מתחתנים צעיר, ומתחתנים עם התורה הקדושה, ובקדושה

את האדם כמו הצפייה בעבירות, אבל מה לעשות שמישהו כבר מכור לזה, מה אפשר להגיד לו, אי אפשר לשלוח אותו לטיפול, אבל הוא יכול לצעוק רבש"ע למה נגרע, רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, עם הדיבורים האלו כבר חותכים את הכח של הקליפות, אחרי שיהודי חוטא ורואה ראיות אסורות מגיעים אליו כל מיני קליפות ושדים, רבינו אומר שיש שדים שמקלקלים את השלום בית של האנשים, הכל מגיע מהראיות אסורות, וברגע שיהודי מוציא כמה דיבורים אל ד' וזועק ואומר רבש"ע אני לא רוצה לצפות אני רוצה להיות ירא שמים, קודם כל הוא חותך להם ידיים ורגליים, והם לא יכולים לזעוק עליו.

- שאלו קודם מה עושים כשכבר אוחזים באמצע סעודת שבת וכעסו וצעקו, אנחנו צריכים להתחיל מעכשיו, להיזכר מהעצות של רבינו, להיות מרגע זה כקטן שנולד, מעכשיו לא אכעס יותר, מעכשיו אהיה ירא שמים, אין כזה דבר שהכל אבוד, אין כזה דבר שפספסתי את הרכבת.

- שמחה גדולה היא לי שיש כאן גבאים כל כך נאמנים למוסדות, ר' אהרן הגיע מארה"ב להעמיד קרן הצלה למוסדותינו, אולי מלמעלה זה נראה כמו בדיחה, וזה מצחיק, וכי כאן בארץ ישראל יש את הכסף למוסדות התורה, הלא הכל אצל הדוד העשיר בארה"ב, והאמת היא שמי שמסתכל ב'אשר בנחל', יראה מאות ואלפי מכתבים שמוהרא"ש כותב לאנשי ארץ ישראל שרוצים לצאת לארה"ב לגייס כסף, והוא ממש צוחק עליהם, מה פתאום לנסוע לארה"ב לכסף, כל הכסף נמצא בארץ ישראל, תשאלו את אנשי יבנאל, מוהרא"ש לא נתן להם לנסוע לחוץ לארץ, מוהרא"ש מביא את דברי המדרש בפרשת

את התיבות, כי אין צריכים בלימוד כי אם האמירה, ובמילא יבין, ואם מישהו אומר אחרת אז הוא אומר, ומוהרא"ש לימד אותנו שבכל לילה לפני שהולכים לישון אומרים את המזמורים של תיקון חצות, ואם מישהו אומר שתיקון חצות אומרים רק כשקמים מוקדם בבוקר, תבדוק קודם אם הוא קם בבוקר לזמן קריאת שמע.

- ד' יעזור לנו שנוכל לחנך את הילדים בקדושה וטהרה, וכל אלו המסייעים לכך יבורכו בכל הברכות, וד' יעזור שאנחנו נזכה להתקרב מחדש, נלמד משניות מחדש, גמרא מחדש, ליקוטי מוהר"ן מחדש, ולהתכונן מחדש לנסוע לאומאן לראש השנה עם התחדשות, צריך כבר להתכונן לנסיעה לראש השנה, לקחת את הילדים איתנו להביא לרבינו, אם נקיים את העצות של רבינו נגיע לדברים מאוד גדולים.

- אברך אחד סיפר לי בארה"ב שמישהו מהמתפללים ניגש אליו ואמר לו, שהוא רוצה לעזוב את היכל הקודש, שאל אותו האברך הרי אתה כאן כבר כמה שנים, האם אתה מתבודד כל יום לכמה דקות, או לכל הפחות לדקה אחת, הוא אמר שלא, אז הוא שאל אותו אולי לפחות פעם בשבוע אתה מתבודד, הוא אמר שלא בדיוק, אמר לו האברך, יש לי בשבילך חדשות, אתה לא צריך ללכת מהיכל הקודש, אתה עוד לא התקרבת בכלל, אתה בכלל לא בהיכל הקודש אם אתה לא מדבר כל יום כמה דקות עם ד', מי שמציית לרבינו ומתחיל עם כמה דקות יגיע לכל הדברים הגדולים שרבינו רצה, בוודאי שרבינו רצה שכל היום נהיה בטלים לגמרי אל ד', אדרבה ואדרבה, אבל להתחיל עם דקה אחת, שתי דקות, שלש דקות, ד' יעזור שנגיע לדברים הטובים על ידי

וטהרה, קדושה זה לא מה שהבן אדם מחליט שזה קדושה, לפעמים יש לאנשים דמות בראש מה זה קדוש, שיושבים ככה כפוף כמו בטלן, וחושבים שקדוש צריך לברוח מהבית, ומוהרא"ש לימד אותנו שדווקא בבית יש קדושה, דווקא בבית השכינה נמצאת, וכשאנחנו זוכים שיש חתנים וכלות מתוך המוסדות כאן בארץ הקודש, זה משהו שמאוד מרגש אותי, כי רואים שדבר אחד מדברין לא ישוב ריקם, מוהרא"ש כותב באשר בנחל עוד לפני הקמת העיר יבנאל, מי יתן יובנו על אחת מהרי ירושלים, קרית היכל הקודש, כמו שכתוב והנצח זה ירושלים, נצח זה רבינו, נצחתי ואנצח.

- ברוך השם שיש ישיבה ותלמודי תורה ובית פיגא, ברוך השם שאנחנו לא מתפעלים מכתות אחרות בברסלב, שמזלזלים בנו ואומרים שרק הם חסידי ברסלב אמיתיים, אנשים שואלים אותי איפה אני מסתובב, ואני אומר להם בברסלב, אז הם שואלים איזה ברסלב, ואני אומר היכל הקודש, ואז אומרים לי שיש להם איזה מחותן או גיס שהוא מסתובב בברסלב האמיתי, יש לי את הסיפור הזה בכל שני וחמישי, שאנשים מנסים לתת איזה צביטה עם ברסלב האמיתי, האמיתי הזה שעוד לא סיים אפילו פעם אחת ששה סדרי משנה, ובטח שלא ליקוטי הלכות, ואפילו לא ליקוטי מוהר"ן, וברוך השם שהתלמידים כאן גדלים בצורה בריאה ולא נבהלים מהם ומזקניהם, ומקיימים את דברי רבינו כפשוטו.

- מסתכלים בדברי רבינו בשיחות הר"ן ועושים את מה שרבינו אומר בתמימות ובפשיטות, ורבינו אומר בשיחות הר"ן שיחה ע"ו, שלוקחים גמרא ומשניות וגורסים

שנציית לרבינו.

ליום השבת, ובסעודה שלישית אחרי הזמן הם יכולים לסיים עוד פעם ח"י פרקים על יום ראשון.

• עכשיו בימי ל"ג בעומר שואלים במירון איפה פתח המערה, הפתח הוא כאן בפה, תגיד עם הפה, רבש"ע אני רוצה להיות דבוק אליך, רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, אם אתה מכור למשהו, ואתה הולך לטיפולים, אני לא אומר לך לעזוב את זה, אני צוחק מזה, אנשים שואלים למה אני צוחק מזה, בגלל שאני צוחק מזה קורים דברים, שימשיכו לטפל, אבל תקחו גם את הטיפול של רבינו, תגיד עם הפה, רבש"ע אני מכור לזה, רבש"ע אני לא רוצה להיות מכור לזה, תעזור לי, רבש"ע תעזור לי להיות מכור למשניות ולתורה הקדושה, ד' יעזור לנו שנוכל לציית ולזכות לכל הדברים הטובים.

• יש עוד דבר אחד שאני רוצה לדבר על זה, אני מרגיש שההפצה כאן בארץ ישראל קצת נרגעה וקצת נחלשה, צריך בכל יום לעסוק משהו בהפצה, כל יום ויום, אני רוצה לשאול מי יכול להעיד שהוא עוסק כל יום בהפצה, אני לא ישאל מי כאן 'מפיץ', כי כל מי שהניח פעם אחת גליון באיזה בית כנסת כבר מרגיש שהוא מפיץ, זה גם טוב, אבל צריך כל יום לעסוק בהפצה, ולא לשכנע אנשים שיכניסו את הילדים כאן במוסדות, אני חושב שבכלל לא מקבלים ילדים כאן במוסדות, הכל מפוצץ, תשאירו את האנשים אצל הרבי'ס שלהם, שיעמדו בכל ליל שבת חמש שעות על הפארענצ'עס ותן להם את הדרך הלימוד, הם יכולים בזמן הזה לסיים ח"י פרקים, בשבת אחה"צ הם יכולים לסיים עוד ח"י פרקים

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com